

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

ESPECIALMENT PER CAMPOS

**UNS PREUS PER ELS
"TEMPS DE VAQUES MAGRES"**

UNA NOVA LÍNIA DE SERVEI QUE AFEGIM
A LES HABITUALS NOSTRES

ARA, ELS CAMPANERS PODEU TENIR
UN BON REPORTATGE FET NOSTRE
A UN PREU INTERESANTÍSSIM

**REPORTATGE DE 40 FOTOS I VIDEO
TOT PER 140.000 PTES.**

VENIU I TENDREU INFORMACIÓ
SENSE CAP COMPROMÍS

Vidal

Carrer de Plaça, 15 • Tel. 65.06.43

**DAVANT L'ACCEPTACIÓ QUE HA TENGUT AQUESTA PROMOCIÓ,
AMPLIAM LA SEVA VIGÈNCIA FINS DIA 29 DE FEBRER**

IMPORTANT: Aquesta promoció és aprofitable exclusivament per els campaners.

És vàlida per a qualsevol data concreta de 1992, sempre que la reserva es confirmi abans de dia 29 de febrer

RESSÒ

Revista mensual
ANY 5
Gener 1992

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauzá

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy
Bàrbara Monserrat
Francesca Ballester
Francesca Mas
Guillem Ginard

PORTADA: Miquela Vidal
"Tenir ales i volar"

(Sèrie horabaixes d'estiu al Salobrar - Campos)
Oli amb Colage / Tela 116 X 73 Cm.

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
250 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988
Maquetatge i impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

QUI DIES PASSA, ANYS EMPENY.

Com qui no n'és, hem deixat de banda tot un any ple de vivències per començar-ne un de nou, oberts tots a l'esperança. És una fita obligada que motiva una reflexió sobre el que hem fet i el que hem viscut; a la vegada que ens empeny a obrir els ulls per afrontar l'imatge d'un futur que haurem de viure, amb seny i responsabilitat, si volem dignificar la nostra transcendència. Tot un repte, perquè som conscients que tot és millorable, i que ens hem d'esforçar per aconseguir uns graus d'eficàcia que consolidin la nostra personalitat.

L'any 1991 ja forma part de la petita història del nostre poble. Un any més a afegir a la menudència que la grandesa de viure atorga a cadascú. Un altre any viscut, blanc o blau, bo o dolent, eficient o apassionat. Un any en el transcurs del qual ha passat una mica de tot, com sempre. Símbol inequívoc d'un procés que mena a continuar, a prosseguir dignament els camins del destí amb responsabilitat.

El bot d'un any a l'altre és més que res testimonial. Perquè, de fet, poca cosa canvia entre el desembre i el gener. I tampoc no pretenem fer aquí un resum exhaustiu de tot allò que hem viscut, cosa que faran alguns a d'altres planes més adients d'aquesta revista, ara o en d'altres moments més oportuns.

A nivell local, potser el fet més transcendent ha estat la crisi lletera que hem patit, amb el tancament de la indústria més important de la vila. Fet, aquest, que ha agreujat enormement l'economia camperana, tan malmenada darrerament. Hi ha hagut canvi a la batlia després de les darreres eleccions municipals, on es va captar el vot del partit conservador, i que varen donar suport i consolidar la presència dels nacionalistes a l'Ajuntament. La majoria dels regidors del consistori camperaner varen rebutjar el dret a l'autodeterminació del poble de Mallorca, fet del tot preocupant i llastimós. I, així en gros, poca cosa més hi ha hagut que mereixi una especial rellevància. Encara que podríem fer incisos en moltes menudències, cosa normal en un poble que viu abocat de ple a la modèstia de les seves actuacions.

Però ara el que ens convé és reflexionar sobre el futur, i marcar les fites de la transcendència, amb risc i amb responsabilitat. Campos viu una de les crisis més greus de la seva història recent, econòmica sobretot, però també social. I hem d'esser conscients d'aquest fet. Una crisi de la qual els camperans no en som directament responsables, sinó que en part ha vingut motivada per d'altres factors aliens, externs, en els quals òbviament no hi hem participat, ni ens han deixat fer-ho. Hem estat, com altres vegades, l'ull del botxí, sense ésser-ne conscients; perquè el nostre conformisme sol ésser exagerat, i ens mena a situacions sovint tan dramàtiques com aquesta.

Els camperans volem un futur millor, però no ens atrevim a donar la passa més important, que no és altra sinó la de proclamar la dignitat d'un poble que s'empara en raons, amb reponsabilitat, i vol viure del seu esforç i del seu treball dignament, sense ingerències externes que ens malmenen sovint.

I perquè no ens queda més remei que ésser optimistes —varem néixer aquí i aquesta és la nostra terra— únicament demanariem la possibilitat de tothom en l'esforç d'aconseguir l'assentament del nostre poble en un temps difícil on és més important que mai el seny i la responsabilitat, on es fa més necessari que mai el sentiment col·lectiu d'esser conscients de que el nostre futur no depèn únicament de nosaltres, però que sense nosaltres el futur no tindrà mai una efectivitat total.

Lletres a la tieta

Campos, gener 1992.

Benvolguda Tieta, esper que tot vagi de primera i que aquestes festes no hagin suposat cap trastorn massa important ni en les coses de cada dia, ni en la vostra salut. Arriba a ser un art això de combinar adequadament la porcella i el torró amb les pindoletes, el xampany i les gotes. Ara la resta depèn del temps, d'un parell de voltes a les rondes i dues setmanes de menjar bledes bullides.

Idò Tieta, sense saber massa com, ja som al 92. Any nou que diuen, però no gaire, tant se n'ha parlat que ja és com si l'haguéssim mig viscut. Semblarà com una d'aquelles excursions programades en les quals saps què has de fer a cada moment i vas a cop de xiulet.

El conhort que ens queda, als qui sortosament no gaudim de cap tipus de capitalitat, és que potser se n'oblidin un poc de nosaltres i ens deixin fer el nostre camí. Per a mi seria el millor que podria passar. Supòs que no ens obligaran a res, i una vegada esclafada la televisió, tal vegada puguem gaudir de la tranquil·litat que tant ens recomanen per combatre l'estress.

La veritat és que no m'identific massa amb els grans esdeveniments, siguin del caire que siguin, i menys encara si poden arribar a condicionar tot un any de la nostra vida. Així i tot, supòs que tothom el podrà recordar per molts altres motius, encara hi ha prou temps per cercar-los.

De cada any sempre ens en queda algun senyal, així mateix del 91 que encara és ben avinent i fresc en la memòria. Sens dubte que l'any passat serà recordat i ho serà entre altres coses per haver tengut el primer batle Roig (Roig de llinatge, és clar) de la nostra història. També ho serà per haver deixat la batlia el primer batle democràticament elegit després de la dictadura. No ens podem oblidar, tampoc, de l'accentuació de totes les crisis que encara es podien accentuar; ni de la peculiar concessió dels xiringuitos, ni la inauguració de la residència o del remodelat edifici de La Sala, ni de les ampliacions del cementiri, ni molt manco de les places de faroles de cinc braços, ni del centre-cívic-sanitari-rapiter, ni dels canvis en la formació del Consistori(?)

Moltes altres coses ben aviat seran oblidades. Això voldrà dir que no eren molt més que anècdotes, però que en el seu moment foren, almanco, dignes de comentari. D'aquestes us puc esmentar (recordar millor) una dimissió amb presentació incorporada, el saber que teníem un batle farer (no confondre amb faroler) i un president pastor, tractorista ja ho sabíem. També que el pregoner de les festes ens va voler canviar alguns trets i llinatges i que ens van sembrar de muntanyes russes el poble.

Dins la mateixa línia d'anècdotes es podria parlar de la no participació, en les eleccions locals, de la Unió Campanera ni del PC, dues candidatures habituals en l'àmbit polític viletà.

Sense ser ben bé del 91 també mereix un petit record la proliferació de locals d'entreteniment i de persones que mereixen una especial confiança no sé per quins motius (o sí?).

Ara ja tieta, deixant anar un poc tot aquest cabal, és hora de tornar al present i a allò que realment ens afecta. Heu de creure que el problema del trànsit dins la vila és un vertader merder. Normalment era els dissabtes, però ara ja és el de cada dia: atravessar el carrer, mal sia en un pas de vianants és una vertadera aventura. Fer tot el carrer Estret sense haver de pujar damunt les voravies amb el cotxe, un miracle. Aparcar, una ametlla que se seu de punta. Podreu pensar que hauria de predicar amb l'exemple i no ho faig, entre altres coses per fer un poc de nosa i empenyar un poc els altres. A més no hi ha dubte que si només hi hagués el meu cotxe la cosa milloraria força.

Bé Tieta, això s'allarga i encara tenc una altra cosa per comentar-vos. D'un any ençà, no fa massa, la gent té el costum d'anar a rebre l'any nou davant La Sala i menjar-s'hi el raïms. Fins aquí bé. El problema ve després, o durant les repicades, sembla que per acabar la festa, o per començar-la, cal enxampanyar-se (i també em sembla bé). El que ja no em pareix tan normal és haver de remullar a tot quisqui i molt manco fer servir les botelles i els tassons com a paperins. Si no hi ha hagut cap denou és per xamba, i llavors, una vegada que hi sigui vendran les lamentacions. Hi ha costums i tradicions (tal volta hauria de dir hàbits) que cal extingir, i aquest és un d'ells.

Bé Tieta, poques coses més, només desitjar-vos que us sia lleu i acomiadar-me amb una bona abraçada. A reveure.

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUE

— Hi comença a haver moltes queixes del metge de guàrdia al PAC de Campos. Ai, Ai! No hauríem d'haver de tornar treure els guants.

— A Campos no hi ha pilotes per a tant de golf. Diuen que qui hi voldrà jugar hi haurà de posar les seves.

— Resulta que, segons fonts oficials, en Cristòfol Colon tenia una repadrina campanera per part de mare. Per això, com a acte de celebració del «Kinto Sentenari», li dedicaran una plaça.

— Per un super-luxós centre espiritual de la ruralia campanera hi aniran passant alts càrrecs del Govern de Ciutat per fer penitència i expiar els seus pecats. Amèn.

— N'hi ha que el Moët-xandon els cau malament. La culpa és dels que n'hi regalen tant.

— L'església de Campos no té orgue.

— Però això és igual perquè té uns bons guitarrons.

— N'hi ha que s'empipen per no res.

— Un personatge molt important dins Campos ha d'esser rebut per un alt càrrec del Govern Central dia 20 de Gener.

— Que el «Sarkento Coloma» ha tornat invisible.

— L'any 1904, l'arquitecte Antoni Gaudí, per encàrrec del Bisbe Campins, va traslladar el cor central de la Seu al seu lloc original, el presbiteri, durant les obres de restauració de la Catedral de Ciutat.

— A l'església de Campos un dia qualcú disposarà que la coral torni al seu lloc original, damunt el cor.

— No ha agradat gens la mostra de pessebres organitzada pel C.C.C. al local de la torre; més valdria a manca d'una altra cosa, haver recuperat l'exposició del betlem de Ca Ses Monges del Cor de Jesús.

— Quina xerrera que hi ha pel món. . .

— El batle no ha passat massa bones festes.

— Un vespre, a mitjan sopar, feren tancar un restaurant.

— Ja havia estat obert altres

dies.

— N'hi ha que tenen emprenyera.

— Els obrers de Ca'n Blahi no haurien d'haver de demanar el que és seu.

— A Ca'n Blahi hi ha dos bàndols: el dels que han cobrat i el dels qui no.

— El pitjor no és fer les coses malament, sinó dir que les hi han fetes.

— La nit de Cap d'Any, davant la Sala, ha esdevingut un autèntic desgavell.

— Posaren música a les campanades.

— Els pressuposts del 92 no s'aprovaran el 93.

— Hi ha un gendre que comença a empènyer de valent.

— Qualsevol hagués volgut tenir un cupó d'aquells de dos quilos i mig.

— El Campos comença a tirar el paparró.

— Els sotrac han arribat a . . .

— L'Ajuntament ha repartit calendaris del '92.

— El '92 és un any bisest.

— Han sembrat de faroles la vila.

— Ja s'obrin les síquies de Sa Ràpita.

— Cada dia la gent surt manco.

— La televisió privada no ha estat res de l'altre món.

— Ben aviat hi haurà emissora municipal de ràdio.

— Convendria fer els plenaries a una hora més avinent.

— Alguna cuneta fa vertader oi.

— Qualque dia es decidiran a fer-les netes, uns, i els altres a no embrutar-les.

— Els municipals feren bufar a algú que quasi els va cremar l'aparell.

— No seria demés posar qualque vespre el radar devers Plaça.

— Edicions Peix publicarà pròximament «Les Aventures del Farero Solitario». L'obra, un còmic en clau d'humor, serà presentada per la retgiradora de Cultura als locals del Zentrum

Kulturaram Camponensis.

— El personatge, un intrèpid i barbut home de la mar, viu tot tipus d'aventures i desventures, elimina enemics, forma aliances, assalta el poder de la nau, es fa pirata, cerca el tresor misteriós, pega patinades a les cantines que venen rom a les platges, es fa amic del Corsari Negre, ven i obtén favors, i somia en aconseguir un imperi que no acabi al fons de la mar com l'Antàrtida.

— El còmic podria sortir al carrer com a suplement mensual d'una coneguda publicació local.

— Després de «L'any del Tirant» ve «L'any del Farero Solitario». Edicions Peix farà adhesius, pepets, camisetes, portaclaus, jerseis, bufetes i tota la parafernàlia amb la imatge del personatge en qüestió.

— El segon batle, en Guillem de Sa Canoveta, va tornar a fer net davant l'Ajuntament després de les dotze campanades de la nit de Cap d'Any.

— N'hi ha que valoren molt bé aquest gest, com una demostració de servei de l'autoritat, i n'hi ha que troben que el primer tinent de batle no s'ha de rebaixar a fer segons què.

— Els llumets a Nadal no varen arribar a enganar a ningú. Pareixia que hi havia d'haver berbena, però al final l'Ajuntament es va limitar a fer de «disc-jockey» per Cap d'Any.

— El batle ha estat, esperem que a hores d'ara ja no hi estigui, malalt. Tenia pedres i va haver d'esser intervingut quirúrgicament.

— No és cert que les pedres d'en Sebastià Roig hagin estat provocades pels «elements intoxicadors i manipuladors locals». Són dolents, però no tant.

— Sa Ràpita ha passat les vacances de Nadal sense cap trista bombeta o decoració nadalenca. Es veu que només interessa que faci planta a l'estiu.

— Això no és res comparat amb Ses Covetes. Per no haver-hi, no hi ha ni llums de Nadal, ni de Sant Julià, ni de Sant Sebastià, ni de «Sant Torrer», res,

ni una miserable farola.

— Obrin «19DNOU» i la veritat és, facem un joc de paraules, que a ningú li ve denou. Campos és la capital de la marxa, al manco de la d'aquestes contrades. En Rafel Mas ja pensa canviar el nom del futur polígon industrial pel de «Espais de Diversió Accelerada Makinitzada en Progressió Ascendent» (EDAMPA).

— Haurem d'aprendre a jugar a golf. El Campos crearà una secció dedicada a aquest esport i en Toni Lladó organitzarà curses pels escolars.

— Els obrers de Ca'n Blahi varen demostrar tenir una estudiada estratègia propagandística amb motiu de la manifestació que varen organitzar contra en Joan Serra. Varen enviar un fax a tots els mitjans de comunicació, escrits, radiofònics i audiovisuals, avisant del dia i hora de la protesta, i després varen fer una roda de premsa, entregant a cada periodista un dossier amb totes les seves peticions.

— Ningú sap per què punyetes serveix aquesta oficina d'IBAB que hi ha al carrer Major. Per enviar la gent a la seva sucursal de Son Ferriol han de ser tres.

— A la península es paga la llet 10 pessetes més cara. Però aquí el Govern Balear es preocupa molt i fa molt per als pagesos.

— La nit de cap d'any l'Ajuntament anava remogut.

— Tots pareixien de la mateixa guarda, no hi havia bons ni dolents, ballaven tots plegats, aferradets, només mancava que es donassin besades.

— El dia de les matines la sibil·la va cantar meravellósament, doble mèrit el d'aquesta al·lota si tenim en compte que només va assajar dues vegades i gràcies.

— La successió reial màgica a Campos no es va fer per decret i, fins i tot, amb intents de vaga dels pages i n'hi ha que asseguruen que amb pressions per tot arreu.

VOS RECOMANAM

— Tres films: «La misa ha terminado», de Nanni Moretti; «Una rosa molt dubtosa», de Blake Edwards; i «Beltenebros», de Pilar Miró.

— El llibre de Núria Duran i Mercé Morguï «Cuinem amb plantes silvestres».

— Seguir de prop les declaracions que fa el president de la CAEB, Francesc Albertí, quan apunta al Govern Balear.

— Els daça-i-venga del conseller d'Hisenda, Alexandre Forcades, demanant més competències a Madrid.

— No fer cas de les llagrimetes que tuda Gabriel Cañellas quan parla del poc cas que li fa el Govern Central.

— Confiar en gent més eficient.

— Celebrar el futur que vivim bevent una copa de conyac INDEPENDENCIA de les bodegues Osborne.

— Anar a fer una volteta pel jardí de l'ermita de Sant Blai.

— Comptarels Ex-vots que hi ha penjats a l'entrada de l'església.

— Adquirir panetets a les monges per a no tenir mal de coll.

— Utilitzar bosses de paper reciclat, o de plàstic biodegradable que, com diuen els italians «Utilizziamo questo sacchetto di carta perchè è

ecologico. Diffondetene l'uso».

— CARE SYSTEM, loció per a després de l'afaitada. És l'òstia.

— Tenir esment a Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Francesc Pi de la Serra, Marina Rossell, Rafel Subirachs, Raimon, etc. etc.

— Una llagrimeta perquè la nova Comunitat d'Estats Independents tiri endavant, obertament, democràticament i sense més trifulgues.

— No deixar de tenir confiança en el maletí que conté els papers del botó nuclear rus, ara en mans de Boris Ieltsin.

— No confiar en els buròcrates que ens volen degollar amb l'IAE (Impost sobre Activitats Econòmiques).

— Enviar-los a tots a porgar fum.

— Vetlar de prop el forat que ja arrossega l'Ajuntament de la vila.

— Que no vos vengui de nou que demanin el que han donat.

— 2-7-11-33-40-45 a la Loteria Primitiva.

— Asserenar-vos després de l'empatx de cinema que els diversos canals de televisió ens han ofert per Nadal i Cap d'Any.

— Fer una fumada amb tot

l'herbam que taca el cutis centenari del campanar de l'església parroquial.

— No anar de berbes amb segons qui.

— Mirar de cua d'ull els qui cobren tres sous.

— Anar de matances.

— KODACOLOR Gold 200.

— Consumir benzina sense plom, ara que a Campos ja en venen.

— Fer les compres als establiments campaners i estalviar el temps i la benzina d'anar a Ciutat.

— No esser tan radicals. I esser comprensius amb tothom.

— El darrer llibre de Josep M^a. Llompart «Països Catalans? i altres reflexions».

— Anar de tant en tant a fer una excursió per la muntanya per alliberar-se de

l'estress» quotidiana.

— Llegir la revista «El Mirall» de Ciutat.

— Tornar a veure, o veure per primera vegada, la pel·lícula dels germans Marx «Sopa de Ganso». Riureu més que amb qualsevol humorista d'ara.

— No anar a veure, si encara hi sou a temps, «El Robobo de la Jojoya», és francament horripilant.

— No fer cas de totes les recomanacions que vos facin.

— El darrer disc dels Ossifar «En Gori Cúper té morenes»

— No perdre-vos la propera taula rodona que preparen els responsables de l'Obra Cultural Balear a Campos. Diuen que vendrà gent de tota Mallorca, donada la importància del tema i de la gent convidada a participar-hi.

Taller Mecànic **CA N'ARNAU**

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

SYP

SERVEI I PREU SUPERMERCATS

GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat

Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS

CARTA A J. M. JIMÉNEZ:

«Del clar i l'obscur seguir normes i regla
I, enmig d'orats i savis, raonar»

J. U. Foix.

Idò no. (Anònim mallorquí)

Estimadet:

No tenc perdó de Déu. Mira que dir les coses que vaig dir! No sé com ho vaig poder fer. M'emprenya que puguis creure que aquella carta era part de la sèrie persecutòria que contra el P.P. duen els de Ressò i, naturalment, els del P.S.M. La veritat és que res més lluny de mi que atribuir a la gent del P.P. totes aquelles coses. Pots pensar! Jo, almanco, no en conec ni un — m'has entès? NI UN — que faci aquelles coses: xuletjar, trepitjar, enxufar... On s'ha vist mai tanta de barra?

Jo sé molt bé que la gent — tota la gent, me sents? — del P.P. és gent noble i honrada, i a més a més, els dirigents són, com molt bé dius, persones responsables, feineres i amb experiència. I tant que si que ho són! Però perquè em creguis, i no vegis més bubetes intentaré explicar-te el que vaig dir.

Veuràs germanet, aquests joves del P.S.M. que són malpensats — i qui mal fa, mal pensa — són vertaders experts per canviar el sentit de les paraules i, és clar, també de les coses; i, per tant, si els hi hagués dit el que realment els volia dir, m'haguessin desfet en canal. Jo els hauria volgut dir que els deixava i em passava al P.P. — amb el permís de l'autoritat, és clar — perquè considerava que eren els millors, i que, pel contrari ells, els del P.S.M. eren uns ressentits i renegats. Però això que tu i jo — i tots els del P.P. — entenem i sabem molt bé, ells no ho entenen. Així que l'única manera que no es ficassin amb mi era dir-los el que els vaig dir. Creu-me, els conec molt bé i sé que la millor manera de fotre'ls és dir-los el contrari del que ells esperen que els diuin.

Tanmateix, i per si no ho acabes d'entendre sé molt bé que és mal de fer entendre-ho et posaré un parell d'exemples.

Quan algú accedeix a la molt noble tasca de funcionari, empleat de l'ajuntament o Comunitat Autònoma, tots els qui tenim el cap clar, deim que és un bon element. Ells, aquests innocents del P.S.M. diuen que és un ENXUFAT. On s'ha vist mai tanta barra! Com si qualcú en conegués cap d'enxufat pel P.P.! No, ningú no en coneix cap. Només ells, que com t'he dit són malpensats, sempre troben relacions familiars, d'amistat o de partit. Saps que ho són de barruts! Com si darrerament hagués entrat ningú a l'ajuntament sense fer oposicions! I és que no poden consentir que un ca mengi. Debades hi faràs per convèncer-los que el que ells diuen «enxufats» són els millors. Tots van amb el cap ben alt, perquè hi poden anar.

Que el P.P. va guanyar les eleccions és cosa que tothom sap — menys ells — i és lògic que comandi. Idò bé, a això, al noble ofici de comandar, ells en diuen trepitjar, xuletjar, i menysprear. Saps per què? Idò perquè no poden entendre que ells no comandin. I tanmateix no en sabrien. O et penses que en sabrien, de prendre decisions? Mal me toc pesta que voldria que comandassin una hora — més no, eh? no ens hem de passar — a veure què farien ells. Aviat els veuries suar, malsofrits, acovardats. I és que no saben el que costa prendre decisions. Es pensen que governar és fàcil i alegre. Idò no. Que no han vist el nostre Batle, quina cara de preocupació — ells li diuen cara de pa set dies — que sempre té. Saps que en diuen d'això? Idò que és la dolència que li surt, i què et penses?

No se n'adonen de la responsabilitat que du damunt. Rebre tanta i tanta de gent, escoltar-la, intentar resoldre els problemes, dirigir més de 300 persones. O no és res això? I després aquests infants del P.S.M. diuen que el Batle pareix un metge de la seguretat social. Envejosos que són!

I quan el Batle, per donar una bona imatge al poble, creu que s'ha de mester un milió de pesetes al mes per protocol ells es peguen tocs pel cap — mal el s'esclafassin —. I és que no saben que tot és poc per millorar la imatge del poble. Deu milions o més s'hauria de gastar el batle per veure si aconseguim sortir-ne, d'aquesta!

Que no saben res de res, ho pots ben creure. Mira que ficar-se amb el 7.000.000' (set milions) pressupostats per a tres mesos, per arreglar el cotxes de l'ajuntament. O no saben què val arreglar segons quins cotxes? «Catetos».

I que la política dóna, vaja una animalada! Saps que ho són de beneïts. No saben que dedicar-se a la política és perdre el temps i els doblers. És ben hora que algú els digui que els amics corruptes són ells. Que a l'ajuntament ningú s'ha fet ric. A l'ajuntament s'hi va a fer bé per al poble.

Saps que en tens de raó, com més llegesc la teva carta, menys puc entendre com encara hi ha genteta que no és del P.P. Deuen ser cecs per no veure la consistència i maduresa de la gent del P.P. El seu seny i valentia fins al punt de voler esser depositaris de la llibertat col·lectiva.

I que en tens de raó quan dius que s'ha de deixar fer feina al Partit Popular perquè té la confiança de la majoria de campaners! el que han de fer és anar-se'n a caseva i no dir res... si no és amèn. No tenen cap dret a criticar, a emetre opinions. El que haurien de fer és ser més objectius i fer-se «ressò» de com està el poble de content. Agrair contínuament les places i placetes noves i no ficar-se amb el que han costat. Com si des de l'ajuntament no haguessin mirat prim. Et creus tu que un altre ajuntament hagués aconseguit fer-les per tants pocs doblers? Idò no, ja ho veus, fan just el contrari: s'afiquen fins i tot amb la reforma de Ca'n Pere Ignasi que només ha costat 10.000.000 de Ptes. O és que hi ha algú que es pensi que és car? No. Només ells.

Has vist el darrer Ressò?

Havies vist mai tanta de barra? tan poca fe? Són barruts perquè ho són. Els haurien de treure del poble, o enviar-los a picar macs fins que demanassin perdó per dubtar que el Molt Honorable President, l'honorable J. P. Morey i el nostre insubstituïble — sí, insubstituïble, i tant que sí — Batle no tinguin solucions per a la crisi ramadera. Incrèduls! homes de poca fe!

Ai, estimadet, si pogués tornar altre temps, i no tornar fer eleccions! Saps que estariem de bé sense aquests indesitjables. Així sí que podríem viure tranquils.

Però mentre hi hagi aquests que vagin per mig, amb les seves persecucions gairabé terroristes no hi estarem gens tranquils.

I què et diré sobre els seus utòpics i irrealitzables ideals d'autodeterminació o independència? o no saben que nosaltres, bons espanyols com som, en el cas de veure amenaçada la Pàtria, els esclafaríem el cap tal com han fet els serbis amb els maleïts croats.

Saps què et dic? que ara que el nostre batle ha venut les aigües brutes per tan altíssima quantitat — ells encara troben que són pocs 90.000.000 de ptes. — jo aniria ben alerta si fos dels compradors. Són tan dolents aquests del P.S.M. que fins i tot la seva merda — i mira que són pocs — és capaç de matar la gespa. Així que hauríem de proposar que no poguessin cagar. Perquè nosaltres «a la mierda la cagamos», però ells ni això: caguen «veneno».

Bé. Ho tens clar, ara? Sí? Idò ja ho saps «A POR ELLOS!»
Una besada amb pessics.

Oh! NOFRE VAXIQUEI.

P.D. Perdona que no t'escrigui en castellà, però és que en aquest idioma, no la publicarien: és ben hora de tornar prohibir la publicació de revistes en llengua no espanyola. Ah! I has fet molt bé de no voler que et corregissin l'escrit, que ben segur que t'hi haurien ficat molt de català.

AL DIRECTOR DE RESSÒ

Seguesc la trajectòria de Ressò pràcticament des que va començar a publicar-se, i he de donar-vos l'enorabona perquè heu aconseguit millorar bastant el producte sense deixar de banda aquest esperit crític que vos caracteritza.

I precisament el que em sorprèn més del vostre grup de col·laboradors és aquest esperit crític, o millor dit, la constància que teniu en seguir denunciant (no sempre amb la mesura i prudència necessàries, tot s'ha de dir) aquelles actuacions de l'ajuntament que trobau que no són correctes o bones pel poble.

S'ho paga seguir criticant els «poders fàctics» locals?. No vos heu aturat a pensar que les vostres queixes cauen, en la seva majoria, en sac buit, i això quan no són motiu de befes i menyspreus?. La vostra actitud és, realment, molt elogiosa, perquè al marge de que vos pugueu equivocar amb les vostres crítiques, el que és ben cert és que heu adoptat una postura valenta i decidida davant uns senyors (PP, Unió Campanera, i altres poders econòmics de tots coneguts)

que es senten els amos del poble i que no toleren (com a bons liberals-conservadors que són) la més mínima discrepància.

Ara bé, i seguint el fil de les meves preguntes, crec que anau ben equivocats, tant els de Ressò com els militants i simpatitzants del PSM. No puc parlar per experiència pròpia, gràcies a Déu, però sí conec la de una persona pròxima a mi i també als vostres plantejaments. El seu inconformisme davant els poders que fins ara, i encara ara, han governat Campos l'ha duit a esser una persona etiquetada com a «pesemero» que, en boca de certa gent, és quelcom equivalent a «perillós», no recomanable, ecologista, d'aquells que només saben criticar, etcètera».

Socialment no li ha fet cap favor aquesta etiqueta, excepte, és clar, dins el cercol de simpatitzants d'aquest partit. El conec i sé que les seves idees no són fruit d'unes ganes d'emprenyar, sinó que se les sent i pensa que l'actuació del Guillem Mas, Sebastià Roig i demés comparsa, un no es pot enfrontar (encara que si-

gui d'una manera purament simbòlica) amb una gent que es sent respaldada per més de 2.000 vots campaners, encara que llavors facin (anava a escriure una grolleria) el que els doni la gana, i a vegades qualche cosa més.

Un simpatitzant del PP deia des d'aquestes mateixes pàgines que és del Partit Popular «per convicció política, i no perquè em col·loquin, ni per xuletjar, ni menysprear, ni anar a dinar a càrrec de l'ajuntament». Aquest individu assegurava que «no vull cap enxufe, ni fer política perquè dóna». Molt bé, molt guapo el discurs, però aquest senyor sap tant cert i segur com que la Mare de Déu no nom Joana que ell tindrà un cent per cent més d'oportunitats que li donin feina a la Sala que a un del PSM o a un de Ressò, que tindrà més bo per aconseguir un «xiringuito» que una altre persona amb menys «solvència» i, en fi, que he de contar que tots no sapiguen ja.

Per acabar, he de dir que m'ha fet molta de gràcia un comentari d'aquest mateix «simpatitzant del PP», quan,

referint-se «als joves del PSM», diu que «només saben fer potadetes o converses de cafè sobre ideals utòpics i irrealitzables».

Sense voler ofendre ningú (tots tenim les nostres virtuts i mancances) m'agradaria saber quants de membres de Noves Generacions de Campos tenen la suficient talla i preparació intel·lectual per poder mantenir una tertúlia sobre temes polítics, i no només polítics, més o mancap seriosa. Sincerament, crec que quasi cap. Per les referències que m'arriben estan més pendents de les instruccions del batle que els passa la seva presidenta.

Per motius evidents vos agrairia que publicàssiu la meua carta sota pseudònim. No sé vosaltres, però jo encara tenc bona fama (pensen que vot el PP), i no vull ni en tenc cap gana de què em mirin com a un lleprós.

Katsimbalis

BODEGA VIDAL**Especialitat en vins de reserva**

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL**Perfums i Cosmètica**

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA**TRANSPORTS
MESQUIDA**RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS**Clínica Veterinària**

C/ Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

VACUNES**RAIGS X*****CIRURGIA**HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

Sr. Director de Ressò,
Em faríeu ben content si publicàssiu aquestes quatre retxes a la vostra revista.

Tenc per costum llegir tot el que s'escriu damunt Campos, tant sigui als diaris, com a les dues revistes que tenim a la vila. M'interessa, m'agrada molt saber coses del nostre poble, de la nostra gent, del que es fa i es desfà per aquell redol. Sense cap dubte ni un, avui en dia el que interessa més és l'activitat de les autoritats, i això, que abans no hi era, és senyal de que ens preocupa conèixer les decisions que ens afecten a tots, tant als vells com als joves.

D'un temps ençà, hi ha molta política per la vila, vull dir que hi ha molt de moviment, molt de trullet per la Sala, sobretot des que han entrat els del PSM. És convenient que se faci saber al batle que allò que fa està malament i dir-li quin remei o cura se li pot donar. Trob, però, que com solem dir «han de menjar tots» i no puc entendre que a la vostra revista surtin comunicats d'aquest partit i no en surtin dels altres dos que hi ha a la vila, el Partit Popular i els socialistes.

No voldria pensar malament i creure que només vos interessin les coses que diuen uns i no en voleu saber res dels altres. Els lectors de Ressò vos agrairíem que ens donàssiu notícies del PP i del PSOE. De totes maneres, si he d'esser sincer, tampoc podem estar massa contents amb Sa Revista, sempre hi surten els mateixos i més quan la donen de franc.

Un home de seny.

Amics de Ressò,
de lluny estant he rebut la vostra revista amb notícies de Campos, unes bones, altres no tant, descoratjadores pel que toca a l'economia, que, espero, trobi solucions que siguin bones per a tots.

Des de Catalunya m'és molt agradable llegir la vostra revista, anuncis i tot!, m'agrada sobretot veure l'apartat de fotos antigues... reconec molt poca gent! però fa molta gràcia.

També m'agraden molt els escrits plens de nostàlgies d'en Damià Huguet, em duu records de Campos de la meva joventut, (o més ben dit, infantesa) on pot ser no hi havia tanta des preocupació i tant «tant-se-me'n-fotisme» com ara però també teníem les nostres mancances,

la nostra vida —crec— era molt limitada i quasibé es reduïa a es famós «passeig», on els urbans, en lloc de dirigir el trànsit, el miraven passar simplement..., nosaltres sortíem «a veure si veig en Toni, o si torna passar en Joan», revetles per la Mare de Déu, una revetla per cap d'any..., i els diàlegs? més o manco així: «...hola, que et puc acompanyar? ...fa bon temps ...que et puc telefonar?» ...i poca cosa més!, no era gaire però a nosaltres ens omplia el cor d'il·lusions.

No se si m'agrada més Campos d'abans o d'ara, però si que sé que enyor els carrers amb gent, sobretot dissabtes i diumenges, gent darrere els vidres dels cafès, gent a les tauletes de la vorera del cafè

«Sa Torre», «Ca'n Pomaret»..., sí que ho eren, de bons, aquells gelats!... (igual com els d'ara, el que hi ha és que en menjar un gelat ho feiem amb certa litúrgia i tan sols els diumenges quan sortíem, deu ser per això que «eren» tan bons?).

Finalment vull agrair que hi hagi un record per mon pare «es trinxeter», després de quasi cinc anys que ja no hi és, cert és que per a nosaltres el seu record és ben viu encara. Tan sols vos diré que si Campos el recorda i l'estima encara, podeu estar segurs que va ser un amor correspost: ell estimava molt Campos!.

Salutacions des de Mataró.

Magdalena Bernat i Oliver.

¿UNIVERSITAT O «UNIVERSIDAD»?

Som un universitari més o menys conscienciat amb el problema de la Llengua Catalana. He decidit estudiar Dret. Tota la burocràcia de la matrícula, en català. Rètols, informacions, calendaris i guies universitàries, en català. Magnífica façana. Els professors, tots, «por respeto» van parlar el castellà (¿per respecte a qui? vaig pensar). Un 80% dels alumnes el parlen també, encara que els seus llinatges siguin propis d'aquesta terra (deu fer més bo). Avesat a estudiar tot el BUP en català, m'he trobat amb una dificultat afegida a la del contingut de la llicenciatura, l'idioma. He de traduir els apunts, aclarir conceptes i terminologia i tinc gran dificultat per trobar textos en català.

El més fàcil hagués estat canviar la meva estructura mental i adaptar-la al castellà cosa gens difícil, per desgràcia, ja que a la premsa, ràdio i televisió en menjem a voler cada dia. Però no crec que sigui la

filosofia més correcte per aconseguir la total normalització del català.

Encara que de moment sigui un neòfit en la matèria, hi ha un parell d'articles, de textos legals que consultam, que m'han cridat l'atenció referent a aquest greu problema. L'article 3 de la Constitució al seu apartat tercer diu que «la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció».

Quan un alumne es dirigeix en català a un professor o simplement el parla amb els amics es pot sentir freqüentment «Mira esc put... catalanista», ¿és això respecte? i utilitzant a totes les classes la llengua castellana ¿estan protegint la nostra pròpia?

L'article 3.er de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, diu que «La Llengua Catalana tindrà, juntament amb la castellana, caràcter d'idioma oficial i tots tenen el dret de conèixer-la i utilitzar-la. Ningú podrà ser discriminat per raó de l'idioma». A més la Disposició final d'aquest mateix Estatut

acaba dient que «...Per tant, man a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guardin i facin guardar aquesta llei orgànica.».

Amb totes les dificultats que tinc per estudiar amb la meua pròpia llengua i amb les «mirades assassines» que reb quan la parl, només puc pensar dues coses: que estic realment discriminat o que no som espanyol, ja que aquesta llei va manada als espanyols i a jo no la m'apliquen i ja fa vuit anys que aquesta llei està en vigor.

Si un dia, els meus nets em diuen que a la universitat les classes es fan en català, aquest esforç i aquesta discriminació, tindrà recompensa. Però per ventura em diran que això del català està passat de moda i que ara es denomina «Universidad de las Islas Baleares» i que aquell idioma, altre temps reivindicat, ja forma part de la llista de Llengües mortes acompanyant al llatí, grec... Llavors serà hora de fer la pertinent ploradeta, aquesta vegada sense remei.

Un estudiant de Dret.

SECTOR VACÚ-LLETER CRONOLOGIA D'UN DESENGANY (Anys 1990-1991)

La crisi del sector lacti mallorquí no és nova, sinó que ja ve d'enrera. Des de fa molts d'anys aquest sector s'ha vist sotmés a contínues oscil·lacions i malmenades que han culminat amb la suspensió de pagaments de les dues centrals lleteres més representatives: BLAHI i AGAMA.

En aquestes pàgines ens hem ocupat puntualment dels esdeveniments que han anat succeint al llarg d'aquests anys. Ara volem fer un repàs a aquesta trista història que tant de mal està fent a les persones i a l'economia de Campos.

Quan encara no s'havien apagat els ecos del fracàs de la CAP (Cooperativa Agrícola Poblada), entitat emblemàtica del cooperativisme mallorquí durant molts d'anys, al mes d'agost del 90 apareix la notícia de la suspensió de pagaments decretada per la Direcció d'AGAMA. Això va sorprendre el confiat ramader mallorquí, que no se'n podia avenir del que estava passant.

Al llarg de tot l'estiu del 90 assistim a un rosari de notícies i comentaris d'allò més descoratjador. En són destacables les paraules: **crisi, suspensió de pagaments i quebra**.

Una directiva succeeix l'altra i així fins a tres en només un any. El tema, lluny d'arreglar-se es va complicant més i més i, el que és pitjor, AGAMA, en la seva irremissible caiguda arrossega BLAHI. Ambdues centrals, fins aleshores rivals, uncixen els seus destins i sucumbeixen juntes.

Davant aquest panorama, les autoritats autonòmiques no aturen el mal i la seva actuació és tardana, incompleta i contradictòria. Basta recordar un titular d'El DIA 16 publicat el 28 de setembre del 1990: «El Conseller de Agricultura pasa la responsabilidad sobre la central AGAMA a Presi-

dencia del Govern». Sense comentaris.

Les autoritats municipals de Campos continuen sense dir ni pruna. Diuen que qui calla hi consent.

Al mes d'octubre, el que aleshores era president d'AGAMA, Pere Canals anuncia que dimitirà si no aconsegueix la venda. A més, entra en joc una nova paraula en el vocabulari de la crisi, la paraula vaga, dels treballadors de la central, naturalment. Els ramaders estaven «tranquils», com si el tema no fos cosa seva.

El dimarts 23 d'octubre ens trobam amb aquest titular: «Javier de la Rosa quiere comprar AGAMA, pero no asumir las deudas a los ganaderos» (El DIA 16). Dos dies després, al mateix diari, llegim: «El Govern presiona a la junta rectora de AGAMA para que retire la demanda contra Cosme Adrover». Què us pareix?

Si no fos un tema tan seriós en el què està en joc el futur de Campos, es podria comparar a un serial radiofònic o a un «culebrón» televisiu a l'estil de «Cristal» o «Topacio».

El 14 de novembre el titular que llegim és espectacular: «Dos intermediarios de Campos compran las partici-

paciones pequeñas de AGAMA para revenderlas» (El DIA 16). Amb la crisi i tot n'hi ha que fan negoci!.

Aquests dies, al mateix periòdic llegim: «Un conocido «tiburón» adquiere la central lechera AGAMA». Que no és astorador això?!

El que llegim el dia 15 de novembre ens omple de tranquil·litat: «El comprador d'AGAMA garanteix la recollida de llet fins l'any 2000". Vol dir que no serà cert allò que... al 2000... tots capelats? La tranquil·litat definitiva ens arriba el dia següent quan llegim: «Los grandes ganaderos proyectan la creación de otra central lechera tras la venta de AGAMA». Alguns ho comencen a veure més clar, sobretot amb el titular d'aquest mateix dia: «Los «barones» de AGAMA crearán su propia central en Campos». A més, es parla d'una inversió d'uns 400 milions.

Uns dies després, relacionat amb aquest tema, ens quedam de tot astorats quan llegim: «Sebastià Roig puede ser el próximo Conseller de Agricultura, pues ha desempeñado un papel de primer orden en todo el asunto de AGAMA y ha diseñado todo un proyecto ganadero para la zona de Campos- Ses Sali-

nes» (cita textual). Quin «paper de primer ordre»? quin «projecte ramader»? Cada vegada ho tenim menys clar.

El 29 de novembre llegim: «Opilata, la empresa que ha comprado AGAMA, sólo posee un capital social de 5 millones» i es parla d'una «operació acordió». Ja ens hi posen música i tot! Després de tanta lletra no està malament!.

Al desembre es plasma l'acord dels banes creditors amb Opilata per tal de reconvertir el deute pendent.

El 20 de gener del 91 apareix en escena José Manuel Valadés, representant d'Opilata, S. A. Aquest nom arribarà a ser-nos molt familiar.

Aquests dies, en el Diario de Mallorca i a Call Vermell Ràdio es realitzaran treballs monogràfics sobre la crisi lletera.

El 29 de gener el titular és bo: «Opilata controla AGAMA habiendo pagado sólo el 20% de las acciones». Això ens recorda el miracle del pa i el peix.

El 18 de febrer el diari Baleares es pregunta qui és que juga a dues cartes i afegeix: «El futuro de AGAMA se decide esta semana». Com quedam... no estava tot fermat i ben clar?.

Mentrestant Valadés diu: «No entiendo de ganadería» i «seguid ordeñando». . . sí, sí, munyint, però a qui?.

Per si fossin pocs, a finals de febrer llegim al Diario de Mallorca: «Denuncian la creación de una empresa «fantasma» para comercializar leche en Campos». Entre altres coses es parla de ramaders sense vaques, membres d'una APA que no produeix llet, expedients desapareguts, etc, etc. Com veis, un conjunt d'irregularitats que culminen amb la carta d'«acomiadament» a 4 ramaders que entregaven la llet a la central lletera Piris.

El 3 de març el D. M. ens sorprengué amb aquest titular: «La leche se vuelve agria para los ganaderos». . . Només per als ramaders?

El 6 de març EL DIA 16 diu: «Tres grupos de ganaderos, por caminos distintos, quieren crear una nueva central». Si els tres tenen èxit, tendrem tres noves centrals?

Es parla de «LA LACTROIKA»; quins disbarats!.

El 20 d'abril ja no ens sorprenem en llegir: «Trujillo consigue el apoyo de los socios para vender AGAMA». Però. . . no havia dimitit?!

El titular més espectacular el llegim el 28 d'abril a Ultima Hora: «El misterio de la mano negra». «Todas las alternativas que surgen para salvar AGAMA se van frustrando incomprensiblemente».

El 4 de maig llegim al Baleares: «Blahi, la alternativa a la central AGAMA» i ens parlen de «Laccas maravillao». Vaja, vaja. . .

El 10 de maig, els treballadors d'AGAMA diuen que no confien en Inmark i denuncien falta d'informació. D'altra banda el PSOE afirma que l'empresa Semilla S.A. és il·legal. Tots ho poguérem llegir a EL DIA 16.

El 16 de maig se celebrà una saborosa taula rodona que tots recordarem al nostre teatre municipal sobre el tema de la

llet.

El 19 de maig els titulars unànimes: «Dejadlo entre nosotros». Els pagesos demanaren a Cañellas que confirmàs com a Conseller d'Agricultura P. J. Morey. Us en recordau?

Podríem seguir narrant tot l'esdevingut aquests darrers mesos, però el nostre temps, amics lectors, és molt valuós i el paper massa car i no cal insistir-hi més. Ja començam a estar cansats de dir el que pensam sobre aquest tema, sense obtenir cap resposta ni una.

Com hem dit, si el tema no fos tan seriós i preocupant, se'n podria fer un bon «culebrón». D'ingredients no ens faltarien; hem parlat de: fantasmes, mans negres, operació acordió. . ., llet agra i fins i tot de «laccas maravillao». Realment, una història de pel·lícula, però de pel·lícula de por, que podríem titular, per exemple: «El bo, el lleig i el dolent». El problema seria

trobar qualcú per fer el paper de «bo», perquè els altres estarien sol·licitadíssims.

Per acabar, una endevinal·la: si a Mallorca només hi ha dues centrals que embotellen llet, com és que hi ha sis marques de llet mallorquina al mercat? La solució és molt senzilla. AGAMA embotella: BLAHI, AGAMA, SYP I STERMILK.

Sastre embotella: PALMA CREM i PIRIS. Ho veis clar, perquè nosaltres almanco ni l'hi veim gaire, el sector tampoc i el poble de Campos molt menys. Per variar, qualcú més podria dir qualche cosa.

Com a notícia d'última hora podem afegir que els ramaders no han cobrat la segona part del deute d'AGAMA, la qual s'havia d'abonar abans del 6 de gener. A més a més no cobraran la llet de novembre fins pel febrer o març.

Com veis, la història continua.

Redacció.

SA RUA

HAMBURGUESERIA

Carrer Plaça, 17 • Tel. 65.28.32 • CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

ELS TREBALLADORS DE BLAHI ES MANIFESTEN DAVANT L'INMINENT TANCAMENT DE LA CENTRAL LLETERA

Miquel Adrover i Monserrat.

Dia 3 de gener un bon nombre de treballadors de Blahi es manifestaren pels principals carrers de la nostra vila. L'objectiu principal de la manifestació estava encaminat a manifestar la seva postura davant el domicili del gerent de la central lletera, en Joan Serra.

Els treballadors de Blahi reafirmaren allò manifestat a la roda de premsa del dia abans pels representants sindicals on deien que **el Govern era un dels principals culpables de la desfeta de Blahi** i que els obrers tenien els mateixos drets que els ramaders. Segons els sindicats, Blahi era una empresa perfectament viable i que els interessos creats des de diferents punts han fet possible el seu tancament. Després de quedar durant uns moments davant el domicili d'en Joan Serra i sempre amb un desenvolupament de la manifestació totalment pacifista els treballadors de Blahi es dirigiren a les arcades de l'Ajuntament.

Segons manifestaren a RESSÒ els representants dels treballadors, «emprenguerem aquesta determinació per con-

— Els treballadors de Blahi el dia de la manifestació, pels carrers de la vila.

scienciar a la societat mallorquina de quina és la seva agreujada situació al temps que manifestarnos davant el domicili d'en Joan Serra». Els treballadors de Blahi consideren que no hi ha hagut veritables intencions d'arreglar la situació i no descarten la possibilitat d'emprende més mesures de pressió per tal d'aconseguir lo que ells consideren just. La inspectora de Treball Catalina Barceló va rebre de mans de l'empresa l'expedient de regulació de llocs de feina i el contra expedient presentat pels treballadors per tal que Magistratura de Treball determini el definitiu desenllaç del conflicte laboral de la central lletera.

**LA DELEGACIO DE
TREBALL DESESTIMA**

LA REGULACIÓ PRESENTADA PER BLAHI.

Fernando Villalobos inspector de Treball, desestima la sol·licitud de regulació de llocs de feina presentada per la central lletera Blahi, amb motiu de desferse dels 37 treballadors de la plantilla que actualment té l'empresa. Els motius principals que han duit a prende aquesta determinació han estat principalment la falta de claridad amb la situació economica de Blahi i la possibilitat de benefici de la venda del seu actiu. La delegació de Treball només ha

autoritzat la suspensió temporal de 3 mesos dels contractes als treballadors que en aquest període passaran a cobrar l'atur. Segons els representants sindicals la determinació del delegat de Treball es considera una victòria per part dels treballadors. Així mateix Antoni Vadell de la UGT realitzà fortes acusacions contra el Govern Balear que ha deixat els treballadors desamparats i afirma Vadell que «els treballadors, al contrari dels ramaders, no han cobrat perquè no voten el PP».

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Recordau que:

* Les sessions plenàries ordinàries se celebren trimestralment el primer dijous de mes (la propera serà dia 5 de març). A més d'aquestes, se'n fan sovint d'extraordinàries importants. L'horari en què se celebren no facilita —al contrari— l'assistència al públic tal com seria de desitjar. Aixímateix, però, podeu anar a llegir les actes si són al tauló d'anuncis o demanar-les a Secretaria.

* L'Agrupació Nacionalista del PSM de Campos ha iniciat una campanya de recaptació de simpatitzants i col·laboradors.

* Cada divendres de 9 a 10 del vespre tenim obert al públic el nostre local al carrer Alba, 46.

ALGUNS PUNTS TRACTATS AL PLENARI ORDINARI DEL PASSAT 5 DE DESEMBRE.

* El recurs de reposició que presentàrem per l'acord de comprar el depòsit regulador de Sa Vinyola fou desestimat pels vots en contra del PP-UM, amb l'abstenció del grup PSOE. Consideram que no hi ha cap base que demostrï que aquesta compra sigui més convenient que la construcció del depòsit nou que hi havia projecta i per això haurem de seguir els tràmits que la llei prevegi.

* El Ple acordà, amb el nostre vot en contra, firmar un conveni amb Falcon Ranch i amb el Sr. Joan Danés segons el qual l'Ajuntament cobraria la quantitat de 90 milions de pessetes a canvi d'unes condicions com: tramitar la construcció de la futura estació depuradora dins els terrenys de So n'Amer que cedeix D. Joan Danés, donar suport al subministrament d'aigua depurada al **camp de golf de Son Baco**, fer una modificació de les Normes Subsidiàries («per error de grafia») etc.

Contra aquest acord ja hem presentat recurs de reposició (07-01-92) perquè consideram que és un tema delicat i convé tornar-ne parlar. Els motius d'això són, entre altres, que el PSM té posat contencions administratiu contra el CIM per la declaració d'interès social d'aquest camp de golf; no hi ha dins l'expedient els documents i informes que hi hauria d'haver (com el d'impacte ambiental, per exemple), i no queden clares les conseqüències que aquests compromisos poden suposar a l'Ajuntament.

* La moció que presentàrem perquè l'Ajuntament s'adherís a la **Plataforma Cívica per l'Autogovern** fou rebutjada amb els vots en contra del PP-UM, tot i que manifestaren estar-hi a favor (el màxim de la coherència), però consideraren innecessari parlar més d'aquest tema.

* Finalment, a l'apartat corresponent, **formulàrem 20 preguntes** (moltes de les quals «es contestaran a un proper plenari») i quatre prec. Són, entre altres, les següents:

— En quina situació es troba el tema dels «Xiringuitos».

Resposta: En tenir els informes pertinents (a principis del 92) es durà a Plenari.

— És conscient el grup de govern de les molèsties que causen els **badens d'asfalt de les rondes**.

Resposta: Quan el MOPU ho senyalitzi bé, els llevarem.

— S'han aplicat les propostes d'urgència d'ajuda social per la crisi lletera?

— Quin ús s'ha fet de la pòlissa de crèdit de 35 milions i quin és l'estat de comptes actual?

— S'han concedit les ajudes del CIM que s'havien sol·licitat per a la realització d'obres a Ca'n Pere Iganasi, de la placeta de la Rambla i de la plaça del Pou Nou.

Resposta: S'han denegat.

— Preguntàrem també sobre l'informe sol·licitat a Patrimoni sobre les «possibilitats de restauració» de Ca'n Pere Ignasi; sobre el problema de l'aigua quan plou el carrer de la Síquia; sobre la situació del tema de la construcció del nou teatre-cine municipal i de la plaça de l'Estació.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general
Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

II CONCERT DE SANT ESTEVE

Me pareix molt encertada la decisió de la Delegació de Campos de l'Obra Cultural Balear d'institucionalitzar el concert del dia de Sant Esteve. Els esdeveniments que tenen lloc periòdicament per una mateixa data, amb el temps adquireixen solera i prestigi, sempre i quan, és clar, tinguin una qualitat que els faci mereixedors d'aquest prestigi.

Sense cap dubte, el concert del passat dia 26 va ésser d'una molt alta qualitat. En Josep Francesc Palou (flauta) i en Pere Josep Fiol (guitarra) ens varen oferir una bona mostra de la seva professionalitat presentant un programamoltinteressant, tant per l'acurada selecció de les obres, com per la seva varietat estilística. Tot això va fer que l'hora llarga que durava el concert resultàs molt agradable i fins i tot es fes curta.

Durant tot el concert, els dos intèrprets varen demostrar una gran maduresa interpretativa, així com una unificació de criteris musicals imprescindible per a l'execució de la música de cambra, que ens varen fer veure que teniem al davant dos músics que, malgrat la seva

FOTO: Guillem Mas

— Josep Francesc Palou i Pere Josep Fiol durant el concert.

joventut, ja han assolit una llarga experiència com a intèrprets.

Pel que fa a la concurrència de públic, desgraciadament no va ésser la que un esdeveniment d'aquest nivell s'hagués merescut. Però la cosa realment trista de la notícia és que no és notícia, sinó que és la realitat més freqüent en els concerts de la nostra vila. Molts pocs són els concerts o activitats musicals

que es duen a terme a Campos en els quals el públic respon amb la seva presència.

Un poble amb una coral, una coraleta, una banda de música, una tuna, diverses agrupacions musicals i un nombre important de professors i estudiants de música, hauria de garantir una assistència massiva a qualsevol acte, ja no només musical, sinó cultural que es fes a la vila.

Els motius pels quals això no es produeix no els sé, poden ser mil, però crec que a tots els que feim música, ens agrada que quan feim qualche actuació hi assistesqui gent i

més si aquesta gent se n'entén. Per això crec que els músics tenim la quasi obligació de fer el que puguem per assistir als concerts i donar així un reconeixement a l'esforç i treball que tots sabem que costa de preparar-los.

Animem-nos i a veure si els pròxims són més correguts. Vos garantesc que assistir a un concert sempre és una experiència enriquidora i, si li agafau el gust, es pot passar una estona realment agradable.

Miquel Àngel Aguiló.

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

PROHEMA, S.L.

Estació de Servei, 24 H.

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

EL «CUPONAZO» VA REPARTIR 50 MILIONS A CAMPOS

El número 77.072 del cupó de l'ONCE del passat dia 30 de desembre venut a Campos, va repartir 50 milions al nostre poble. Els coneguts bars de Ca'n Cinto i Ca'n Correjot varen ser els encarregats de repartir la bonanova d'aquesta important quantitat de milions. La major part dels billets

foren comprats per obrers i camioners d'altres pobles que en la seva ruta passaven pels dos establiments campaners. Però així i tot un parell de campaners obtingueren una bona part del milions agraciats.

Juan García i en Jaume Juan amb 7,5 milions i na Coloma Aguiló amb 5 són els

campaners amb la sort de cara, però s'ha de dir que els dos establiments no saben amb tota certesa quins són tots els sortats. Des del el bar de Ca'n Correjot manifestaren a la revista RESSÒ que una empresa dedicada a la construcció, de Santa Maria i client habitual d'aquell establiment

va comprar billets amb el número 77.072 que resultaren guanyadors de 17 milions de pessetes, per tant a Campos tocaren de fet 50 milions de pessetes, i per això des d'aquestes pàgines la més sincera enhorabona.

Redacció.

77.0072 • 77.0072 • 77.0072 • 77.0072 • 77.0072

Granja Pomar

Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal Mas

Carrer Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58
07630 CAMPOS (Devora l'Església)

Oferta especial Nadal i Reis
DORMITORIS I MENJADORS

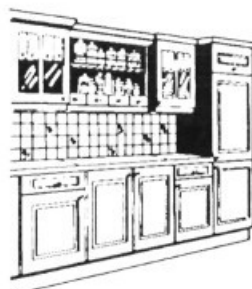
15% DESCOMPTE

També MOBLES DE CUINA
de Roure, Nort, Teka, Fòrmica, etc.

Quan ens encarregui
els mobles de cuina,
l'obsequiarem amb
una cristalleria.

Pressuposts gratuïts,
sense compromís

VISIT'INS!!!

SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER LLOGAR:

- Pis nou a Campos de tres habitacions, dos banys, sala-menjador i cuina.
- Finca rústica amb casa, d'unes catorze quarterades

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

NOTÍCIES BREUS

NOMENAMENT DEL SECRETARI DE

L'AJUNTAMENT DE CAMPOS

El Sr. Sebastià Portell i Bonet, de Ses Salines, funcionari d'Habilitació Nacional per a la Administració Local, categoria Secretari-Intervenció, ha estat anomenat Secretari de Campos.

Ja hi estava treballant des de fa un temps. El seu nomenament oficial es va publicar el dia 5 de desembre de 1991. Des de Ressò li feim arribar l'enhonorabona i el nostre encoratjament per aconseguir la seva tasca. Així mateix, des d'ara li oferim les nostres planes.

UN ALTRE NOMENAMENT D'UN CAMPANER

El Sr. Rafel J. Creus i Vives, campaner i anterior Secretari de Campos, ha estat anomenat Secretari de l'Ajuntament d'Andratx. També es va publicar el dia 5 de desembre de 1991.

L'OCB DE CAMPOS PREPARA L'ASSEMBLEA ORDINÀRIA ANUAL I L'EXTRAORDINÀRIA PER RENOVACIÓ DE CÀRRECS.

En acabar el Febrer s'iniciarà el procés electoral de la Delegació i se'n donarà amplia informació als Socis. Ara s'està preparant la memòria d'activitats, l'informe econòmic i el Reglament Electoral.

L'OCB DE CAMPOS PREPARA NOU LOCAL

A la Delegació de Campos hem cercat un nou local o seu social empesos per la necessitat d'un espai més ample i millor, per poder treballar millor i fins i tot poder oferir el nostre material, bastant i considerable, i constituir una biblioteca i hemeroteca, si més no embrionàries. Aquest nou local estarà, si tot va bé, al Carrer Jaume II, 5 bis, baixos.

Hem d'agrair públicament les facilitats d'en Damià Huguet, bon col·laborador nostre. Tan aviat com sia possible vos comunicarem el trasllat i les necessitats que tendrem, i les millores que podem oferir.

VIDEO D'EN MATEU GALMÉS, «MALLORCA ILLA MEDITERRÀNIA, 2ª PART».

Dia 24 de gener, tendrem a Sa Nostra, Sala de Cultura, la Projecció de la 2ª part del Video den Mateu Galmés, «Mallorca Illa Mediterrània».

L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA, TÉ NOVA SEU SOCIAL.

Al Carrer Princesa de Sant Joan, l'APFM, avui presidida pel Sr. Carles Costa, mesurat i bo per navegar enmig de més de 50 revistes, ha obert local propi l'Associació, o n'obrirà ben prest. És de propietat de l'Associació i suposa una passa de gegant dins la història de la mateixa, encara que ara començarà una nova etapa on realment es veurà si les Revistes de Premsa Forana ténen un paper i una força o són només una ximpleria més de cada localitat i per tant són localistes sense més càrrega que la pejorativa.

RESSÒ S'ADHEREIX A LA PLATAFORMA CÍVICA PER L'AUTODETERMINACIÓ.

A la reunió mensual de novembre, els directius i col·laboradors de Ressò varem aprovar per unanimitat de tots els assistents l'adhesió a la Plataforma Cívica per l'Autogovern que té com a objectius primordials l'augment del sostre competencial del nostre Govern, un millor

tracte fiscal per part del govern central i la conscienciació nacional del nostre poble.

L'ASSOCIACIÓ DE LA PREMSA FORANA DE MALLORCA CELEBRÀ LA SEVA ASSEMBLEA ANUAL.

El passat dijous, 12 de desembre es celebrarà a Sant Joan l'assemblea general ordinària corresponent a 1991 i a la qual assistiren vint-i-sis de les quaranta-set publicacions associades, i entre les quals s'hi trobava Ressò.

Cal destacar dues de les resolucions preses: la primera, la de prorrogar per quatre mesos més l'actual junta directiva perquè pugui acabar les obres de la nova seu social; i la segona, l'adhesió a la Plataforma Cívica per l'Autogovern, per 14 vots a favor, 12 abstencions i cap vot en contra.

També es va aprovar, amb algunes esmenes (una d'elles de Ressò), el reglament que ha de regir el funcionament del Patronat del Casal de l'Associació.

L'I.B. «VERGE DE SANT SALVADOR» DE FELANITX APROVA UN PROJECTE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA.

Un centre escolar que vulgui impartir legalment unes classes en català i utilitzar una material en aquest idioma ha de seguir una sèrie de complicats tràmits establerts per la llei (per fer-ho en espanyol no importa dir res). A l'I.B. de Felanitx, on assisteixen molts d'alumnes campaners, anaven un poc enrera en aquest aspecte si el comparem amb molts altres instituts de Mallorca.

Ara, a la fi, després d'algunes tensions i disputes, el Claustre i el Consell Escolar aprovaren per majoria absoluta una proposta de regulació de l'ensenyament en català, al qual s'han adherit una sèrie de Seminaris.

Això suposarà tenir alguna assignatura en català (legalitzadament): explicacions del professor, anotacions a la pissarra (generalment això ja s'hi feia), material didàctic complementari, llibres de text (fins ara tots els llibres són en castellà). No obstant això, l'aplicació d'aquest programa no ha de suposar cap limitació ni cap imposició, ja que es puntualitza ben clarament que els alumnes podran elegir lliurement l'idioma en què hagin de fer les seves intervencions orals i excrites, i que no afecta els professors dels Seminaris que no s'hi adhereixen o els que encara tinguin dificultats per expressar-se adequadament.

L'adhesió d'aquest institut a la Campanya de Normalització que coordina n'Aina Moll, acordada per majoria al Claustre el curs passat, potser d'ara endavant comenci a tenir alguna repercusió, ja que aquest projecte, ara aprovat, engloba també aspectes del funcionament del centre, importants per la seva imatge: retolació, documents, impresos, administració, etc.

Esperem que la tramitació d'aquest projecte faci el seu camí sense més entrebanes i que a partir del curs 92/93 l'aportació de l'I.B. de Felanitx a la normalització lingüística del català (única llengua pròpia d'aquí) sigui un fet.

**LA CORAL SANT JULIÀ,
UNA VEGADA MÉS PARTICIPA
A LA XXI TROBADA
«ELS CORS DE MALLORCA
CANTEN NADAL»**

El passat dia 22 de desembre

(diumenge) la Coral Sant Julià i altres sis corals pertanyents a la Federació de Corals de Mallorca, es reuniren a Petra (el mateix dia es feien tres trobades més a diferents llocs de Mallorca) per celebrar la XXIª Trobada «Els Cors de Mallorca canten Nadal». La Coral campanera cantà dues peces: la primera fou «La Pastora» de Jaume Padrós, i la segona el «Vou-veri-vou de Santa Ana» amb lletra del nostre paísà don Guillem Bennàser sobre una pàgina d'orgue de M. Tortell.

**LA CORAL INFANTIL
SANT JULIÀ A LA SEU**

El dia 23 de desembre (dilluns) la nostra coral infantil fou convidada a interpretar un petit concert a la Seu en motiu d'una Trobada de la Tercera Edat de Mallorca, cantaren set peces del seu repertori i una vegada acabada la seva actuació el Sr. Bisbe donà l'enhorabona a la seva directora, la senyoreta Magdalena Rigo per totes les hores d'assaig necessàries per aconseguir una vegada més que tota aquesta colla d'infants (n'hi ha de molt petits) puguin aprendre les cançons.

LA SIBILLA

Na Rosario Campillejo i Mesquida, un any més, va esser la sibil·la campanera, que per tercera vegada va demostrar la seva capacitat per interpretar aquest bell i tradicional cant.

**MOTS D'AHIR I MOTS D'AVUI
D'EN JOAN VENY**

Aquest és el títol del llibre publicat fa poc pel nostre paísà i amic, Joan

Veny i Clar, catedràtic de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona.

Aquest llibre és un recull de cinc treballs titulats: «Mots d'ahir i mots d'avui» (que dona títol al conjunt), «Aproximació a la història lingüística dels vins catalans», «Cap a una tipologia de l'etimologia popular», «Petges aragoneses en els dialectes catalans meridionals», «Aspectes de geolingüística catalana».

Tot i esser estudis lèxics tècnics especialitzats, el seu to divulgatiu i entenedor fa que la seva lectura sigui interessant —i recomanable— per a tota classe de públic.

És un exemple més de la manera magistral de treballar del professor Veny, que amb tant d'entusiasme s'entrega a l'estudi, la investigació i l'explicació de l'immens tresor de la nostra llengua. Enhorabona i per molts d'anys.

Joan Veny

MOTS D'AHIR I
MOTS D'AVUI

Dr. PERE GARAU LLOMPART
ACUPUNTURA

TRACTAMENT DE:

Ansietat • Depressió • Obesitat • Tabaquisme
Reumatisme • Lumbàlgies • Ciàtiques
Cervicàlgies • Vertígens • Frigidesa

Tel. 66.05.16 (Cita prèvia)
Carrer des Born, 11 • LLUCMAJOR (Mallorca)

CRESPO-ÓPTIC
DIPLOMAT

NUNO SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

NOTÍCIES DE LA SALA

Plenari extraordinari de dia 14 de novembre de 1991.

S'aprovà el projecte de la segona fase de l'abastament d'aigües i sanejament de Sa Ràpita, la declaració d'urgència de la contractació d'aquestes obres, el corresponent plec de condicions i la convocatòria urgent de la contractació. El PP-UM va votar favorablement, mentre que el PSM i el PSOE s'abstengueren.

Aquesta segona fase està inclosa, ben igual que la primera, al Pla d'Obres i Serveis del Consell Insular, i contempla la cobertura de l'esmentat servei per tota Sa Ràpita.

El delegat d'Infraestructura Municipal, Rafel Mas, va explicar que les obres no s'havien contractat abans perquè faltaven escomeses al projecte inicial i que, per tant, «abans de fer el projecte l'arquitecte municipal havia de tenir ben clarificada la segona fase».

El portaveu del grup nacionalista, Sebastià Covas, assenyala que comprenia la urgència de la contractació, però que no estava d'acord en que aquesta fos directa. «No dubt que es faci bé, però consider que hauria altres sistemes més convenients i si s'hagués fet amb més antel·lació, s'hagués pogut fer per subhasta», indicà el regidor del PSM.

Pere Escalas, portaveu del grup socialista, suggerí que encara que l'adjudicació de les obres d'aquesta segona fase es fes per contractació directa «es podria convocar també a les empreses de Campos que puguin fer l'obra». El batle li indicà que no hi tenia cap

inconvenient.

El delegat d'Hisenda, Joan Molina, informà que el cost total de l'obra és de 148.464.242 pessetes, de les quals l'Ajuntament n'aporta 44.539.273 pessetes i la resta el Consell Insular. De la part que correspon al municipi, 40.079.046 pessetes seran aportades pels beneficiaris, mitjançant contribucions especials, segons el volum edificable.

Plenari extraordinari i urgent de dia 28 de novembre de 1991.

L'Ajuntament acordà, amb els vots favorables de PP-UM i PSOE i l'abstenció del PSM, adjudicar les obres de la segona fase del projecte de sanejament i abastament d'aigües de Sa Ràpita a les empreses «Hermanos Gost Simó S.A.» i «Julián y Matías Ginard, C. B.» que varen presentar un pressupost de 148.464.242 pessetes, oferint una contraprestació en obres valorada en 18.280.236 pessetes.

«Ferrovia», contractista de la primera fase, demanava 2.361.006 pessetes menys i «Auxini», més a la baixa, en demanava 4.316.22 pessetes menys.

L'informe de l'assessoria econòmica de l'Ajuntament indicava, no obstant, que «aquestes diferències mínimes es poden pal·liar per la proximitat que respresenta aquesta empresa («Hermanos Gost Simó S.A. i Julián y Matías Ginard, C. B.») del mateix municipi de Campos. Proximitat que es tradueix en una major flexibilitat en les obres i en una major facilitat en la vigilància i inspecció de

les mateixes».

Plenari ordinari de dia 5 de desembre de 1991.

L'Ajuntament aprovà, amb els vots favorables del PP-UM, en contra del PSM i l'abstenció del PSOE, firmar un conveni urbanístic amb els promotors del camp de golf de Son Baco pel qual la Corporació es compromet a emetre informe urbanístic favorable a la realització de l'esmentat camp de golf, a concedir les corresponents llicències d'obres, a tramitar davant l'Ibasan (Institut Balear de Sanejament) la contrucció immediata d'una depuradora i a donar suport a la tramitació

de l'expedient, davant el Departament Hidràulic de la Conselleria d'Obres Públiques i davant el Servei de Coordinació i Assessorament Tècnic del MOPU a les Balears, per a que se pugui subministrar aigua depurada al golf de Son Baco.

Aixímateix, l'Ajuntament també es compromet a recolzar una al·legació presentada contra les Normes Subsidiàries de Campos, segons la qual s'han de qualificar de rústiques 90 quarterades de la finca «Es Cogull», veïnada de Son Baco, que havien estat qualificades «per error» com a forestals.

A canvi, l'altra part, o

AUTO ESCOLA

Tota classe de
permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

sigui Francisco Tous, com a representant de la promotora del golf, l'empresa «Falcon Ranch, S.A.», i Joan Danés Mas, propietari de la finca de Son Amer, veïnada de Son Baco es comprometen a donar a l'Ajuntament 90 milions de pessetes, apart de l'impost de les llicències d'obres i de l'aprofitament mig, «per a les obres que consideri oportunes».

Aquesta aportació es farà de la següent manera: 10 milions a la firma del conveni,

el 50 per cent de la resta a l'inici de la primera fase de les obres d'abastament d'aigües i sanejament de Campos, i l'altra 50 per cent a l'inici de la segona fase de l'esmentat projecte. Joan Danés es compromet també a cedir de la finca de Son Amer l'extensió necessària per a la instal·lació d'una depuradora.

El regidor del PSM Joan Monserrat al·legà que s'han presentat una sèrie de recursos contra la declaració de l'interès social del golf de

Son Baco, i que per tant, no es pot firmar aquest conveni fins que aquests no es resolguin. En Monserrat recordà que el propi Ajuntament, en sessió de dia 28 d'octubre, va acordar no informar sobre els esmentats recursos, deixant que la Comissió Insular d'Urbanisme decidís sobre la qüestió.

El batlle replicà que «els recursos no són motiu per no donar la llicència al camp de golf» i va valorar molt positivament la firma del conveni,

ja que els doblers aportats pels promotors serviran per estalviar pagaments en les contribucions especials per l'abastament i sanejament de Campos.

Al proper número vos informarem de la resta de punts que es varen discutir a aquest ple de dia 5 de desembre, així com dels altres que es puguin haver celebrat des de llavors ençà.

Redacció.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà Tel. 65.01.47 • Laborables de 17'30 a 20'00 h.

REFLEXIONS SOBRE UNA NOTÍCIA DEL NOSTRE AJUNTAMENT.

Fa alguns dies va sortir pels diaris una notícia que, per les noves que jo tenc, va semblar formidable a molta gent:

«L'Ajuntament de Campos signa un conveni amb el camp de golf de Son Baco pel qual rebrà 90 milions de pessetes i terrenys gratuïts per construir la futura depuradora, a canvi de comprometre's a facilitar els tràmits per a aquesta realització i a cedir el 50% de l'aigua de la depuradora al dit Camp de Golf.»

No vull posar-me ara a moure la polèmica si aquest camp de golf pot ser beneficiós o no. En aqueslls moments el que hem va fer reflexionar es el conveni en sí mateix.

Si no hi ha més explicacions o precisions que les fetes pels diaris, i en el text del conveni no hi eren, sorgiren dins del meu cap tot seguit una sèrie de dubtes que vull

fer públics per a la seva consideració per part dels campaners o com a mínim per que algú els aclareixi.

Primer dubte: L'aigua que se cedirà al camp de golf serà gratuïta o la pagaran? Si l'han de pagar, quin serà el preu?. Crec que és important que ho conegui l'opinió pública, perquè, si és gratuïta o a preu molt baix, probablement interessa als agricultors campaners que ara la treuen de dins pous amb un cost bastant important. Si l'han de pagar, llavors també crec que s'ha d'explicar a l'opinió pública què passarà amb l'impost que el Govern Balear vol posar sobre cada metre cúbic d'aigua per tal de gestionar la depuració i les depuradores, a més de l'impost fixe que cada casa haurà de pagar tant si consumeix com si no consumeix aigua canalitzada.

Segon dubte: ¿És real-

ment una oferta beneficiosa per al poble de Campos que la depuradora es construeixi tan enfora del poble, amb una conducció de sis o set quilòmetres abans de la depuració i sense possibilitats de començar a cedir-la als agricultors a qui pugui interessar o seria millor depurar-la més aprop del poble i al mateix temps que es contrueix la conducció compromesa pel club de golf, poder fer-ne desviacions cap a les finques on pugui interessar regar amb la dita aigua? ¿No serà que l'oferta pot tenir una segona lectura, que el senyor que l'ha feta pensí que si la depuradora està dins la seva finca, amb poca instal·lació podrà aprofitar l'altre 50% i si qualcú més la volgués aprofitar, haurà de pagar-li les conduccions i síquies per dins la seva finca i tant una com l'altra cosa resultarà un negoci rodó?.

Potser tots aquests dubtostenen explicacions molt lògiques, que m'agradaria veure totalment aclarides perquè els campaners puguin saber si realment aquests 90 milions seran un benefici per al poble o si resultarà que ens donaran 90 milions per l'Ajuntament i els campaners, a més de pagar per la depuració de l'aigua, no gaudirem de la possibilitat de poder-la emprar al nostre camp i la regalarem a uns senyors als quals probablement els aniran més bé les coses que no als nostres pagesos o si, pel contrari, el nostre Ajuntament ens cobrarà la taxa de depuració per poder-la pagar a la Comunitat Autònoma i a més la tornarà a cobrar als qui emprin les aigües depurades.

Antoni Ballester i Mas.

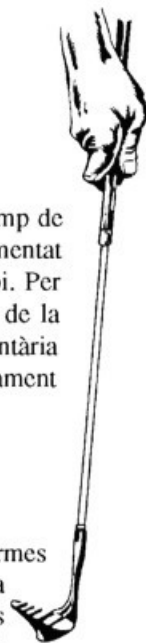
L'AJUNTAMENT APROVÀ EL GOLF DE SON BACO A CANVI DE 90 MILIONS.

L'Ajuntament de Campos aprovà en sessió plenària, la firma d'un conveni amb els promotors del camp de golf de Son Baco, Falcon Ranch, per una banda i el senyor Joan Danés per l'altra, pel qual els promotors de l'esmentat golf oferiran 90 milions de pessetes i uns terrenys per ubicar l'aparell depurador de les aigües del municipi. Per tal cosa el Consistori es compromet a aprovar el golf de Son Baco i gestionar amb l'IBASAN l'instal·lació de la depuradora als terrenys cedits per els promotors amb l'intent que el camp de golf i la seva oferta complementària puguin utilitzar les aigües depurades per regar els camps de gespa. Els promotors hauran de pagar a l'ajuntament el tant per cent corresponent a l'aprofitament mitjà i lo estipulat pel corresponent permís d'obres.

EL PSM INTERPOSA RECURS DE REPOSICIÓ CONTRA AQUEST ACORD PLENARI

El PSM va interposar un recurs de reposició contra l'acord del plenari fonamentat en la manca d'informes tècnics sobre el sistema que s'utilitzarà per depurar les aigües i davant la manca d'informes que acreditin la viabilitat i la problemàtica que es pot plantejar amb la ubicació de la depuradora de Campos als terrenys cedits per Falcon Ranch. Punt aquest que els nacionalistes consideren fonamental per l'interès econòmic del municipi. Així mateix el PSM considera que lo lògic hagués estat aparcar momentàniament l'acord mentre que es resolen els recursos presentats a la comissió insular d'urbanisme recurrent l'interès social de l'esmentat camp de golf a Son Baco.

Miquel Adrover i Monserrat.

EL CONSELL INSULAR DE MALLORCA I BRESSÒ

El president Verger oferí, abans de Nadal, la tradicional recepció.

Davall aquell enteixinat del magnífic Saló —dels bons— que dona al Carrer Palau Reial dins el Palau del Consell, la Consellera de Cultura Il·l. Sra. Pilar Ferrer i Bascañana i el President, Il·l. Sr. Joan Verger i Pocoví ens reberen un bon dilluns, 16 de desembre, i ens reberen molt bé, amb amabilitat, sense estridències ni falses expectatives. El President ho va dir ben clar: haurem de baixar la marxa i tal volta no hi podrà

haver tantes subvencions. Ara pareix que ho diu més gent i que tothom s'hi apunta, al carro de l'austeritat. Ell, al manco, va ser original de dir-ho tot començant a entreveure les Festes de més consum, de més eufòria. Va ser un tic de realisme, molt propici i poc freqüent en polítics. La Sra. Consellera (del Consell Insular, no del Govern Balear) va ser especialment amable i, a quatre arplegats, ens va mostrar el Saló de Sessions,

també preciós dins tot el magnífic conjunt monumental que és el Palau del Consell (antiga Diputació Provincial).

Sincerament, em va donar la sensació (sense més transcendència, ja que era una festeta) que el Consell Insular

és l'Administració de més pes i de més història i amb més possibilitats per dur endavant un Projecte —no sé si comú— de Mallorca. Pareix que l'Estatut no va oblidar que som Illes Balears.

Pere Ollers i Vives.

BAR NOU

Tapes variades, Gelats, Pollastres a l'Ast
Avinguda Miramar, 88 • Tel. 64.04.04 • Sa Ràpita

SOBRASSADA PAGESA
es figueral

De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

OBRA CULTURAL BALEAR, UN ANY MÉS

L'ANY DE POSAR ELS FONAMENTS

*Pere Ollers i Vives.
President de la Delegació.*

Quan encara estic preparant la Memòria d'Activitats i de Gestió de l'Obra Cultural Balear de Campos i, perquè no, avaluant el nostre arrelament dins el poble i el nostre esforç — no sempre, suficient— em venen i em reboten dins el cap moltes idees i qüestions. Resulta encoratjador veure que dels 27 socis en començar 1990 vàrem passar a 42 a finals d'any i enguany, ara, som 61. És una xifra curta, petita, qui ho dubta? Malgrat això, l'empenta d'una associació de caire cultural, rei-

vindicatiu i popular, com és i ha d'ésser l'Obra Cultural, no es fonamenta solament en els socis, tot i que són el nucli vital, sino en l'activisme, en l'afany, en la presència i dignitat d'aquests socis, dels amics, dels col.laboradors, dels engrescats —en resum— per fer —i fer bé— pels ideals que mouen l'associació, que donen sentit a l'Entitat. I passat l'any 91 hom pot concloure que ha estat un any de consolidació de l'Obra Cultural Balear, un any d'empenta amb diverses activitats i diversos actes. No té sentit —al manco, per nosaltres— fer comparances perquè aquestes sempre són discutibles i solen ésser signe segur de competició. Sempre he dit que l'Obra Cultural no té cap interès en competir ni en figurar ni en exaltar ningú, ni tan sols la pròpia entitat.

Enguany —em referesc al 91— hem aconseguit mantenir diverses activitats ja tradicionals: exposicions de pin-

tura, concert de Sant Esteve, curs de català, col.laboració en diversos actes, etc. Per l'altre costat hem aconseguit noves idees i noves curolles dutes a la pràctica: la Setmana de Cuina Mallorquina per Sa Fira, l'Escola de Ball Mallorquí —amb col.laboració amb En Tomàs Garcias—, el Curs de Pintura, etc. Una activitat mereix especial atenció, sens dubte, i és el mitjà de comunicació que teniu a les mans, amics lectors.

Aquesta Revista de Campos, Ressò, segueix, i crec que fa un servei oportú als companers: perquè sinó l'esperen cada mes uns 700 compradors i per què té un bon grapat d'anuncians?. Podem pensar mentre no es contradigui que està arrelant dins Campos i formant part del seu haver. Altres estan en camí, ja per l'any 92. Com sempre, hem de reconèixer i ben clar el suport rebut de moltes persones i entitats. Certament, ens han ajudat Sa Nostra,

l'Ajuntament, el Club d'Escacs, la Cooperativa Agrícola Catòlica, entre d'altres, i a títol personal moltes persones de les que preferesc no anomenar-ne cap per evitar-me disgusts. Tots vos heu de sentir, en la mesura que vos pertoca, lloats i tenguets en compte. Esper que un agraïment públic tan pobre vos sia suficient. Vos seguim necessitant a tots i a molts més que encara no hi són, no hi pensen o dubten a ser-hi.

Econòmicament: pagam i sobrevivim. I això basta. El 92 tndrem més necessitats, tndrem les que voldrem, les que els socis desitjin en la propera Assemblea de Març, per a elegir nous càrrecs. Esper que en tenguem més, perquè com l'infant ha de menester més i més, l'Obra Cultural encara creix: ha surat i, sana, hi està. Però no basta, l'hem de veure festejar, fer festa pels 5, 10, . . . anys, Campos dirà.

Molts d'Anys a tots, socis, amics i col.laboradors.

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

EXPOSICIONS DE NADAL

Els santanyiners

Ponç i Fullana —pintura— i Ferrer i Mir —escultura—, a l'Auditori.

Sebastià Moranta i Mas.

La verdor de les nimfes i les plàcides aigües de reflexos multicolors semblen una refosa de Monet, però el Musée d'Orsay és molt lluny, per desgràcia. Els pinzells d'Adreu Ponç Fullana fan actualíssim el post-impressionisme de tot un Eliseu Meifrén, i el vesteixen amorosament d'essència illenca: una balconada de Raixa, la costa de Deià o les branques estellades de Cala Pi. La di-

tada plena de llum dinamitza el fons, serè i impassible fins aleshores... El blau blanquinós de la mar morta, la profunditat dels motius vegetals, l'alimara carmesí que vol ésser una flor i la presència terrosa dels tests seculars. Amb tot, els olis de nenúfars són indefectiblement el fil temàtic de l'exposició, que a estones entenem monogràfica. L'autor reconeix el deute amb el mestre parisi al tríptic «Homenatge a Claude Monet»: la fragilitat del pontarró, la malenconia d'un salze, les flors aquàtiques que l'estany fa quasi insignificants. L'estudi del color resulta no obstant prou original, i la simbiosi de verds i blaus lliura al conjunt una corporeïtat inusual.

Sota la mateixa volta de l'Auditori, una vintena d'escultures d'Andreu Ferrer i Mir completen la mostra. La

singular línia de l'artista de Santanyí no ens ve de nou: seva és l'estàtua de Sor Maria Rafela que l'any passat fou instal·lada al convent de les monges, i recordam també l'exposició conjunta amb Miquela Vidal que ens oferí a les passades festes de Sa Ràpita. Treballa el marés sota cànons de puresa plàstica i màxima simplicitat en el detall, i la suggestió de les ondulacions és constant, fins al punt que les obres més característiques semblen integrades en una gran esfera imaginària —«El Sol» i «Llum de nit, llum de dia», per exemple—. L'estatuària en bronze i argila adopta altres elements que la pedra no permet, però no desapareix en cap cas la figura femenina i el semblant vagorosament mongívol dels rostres uniformats. «Cop de vent» i el bronze esplèndid de

la «Verge» ens transmeten certes reminiscències de Victòria de Samotràcia contemporània, i veim en el modelatge irregular una concepció molt personal dels plecs del vestit que el vent allibera amb violència.

Mitja hora llarga després, som a la Sala de Cultura de «Sa Nostra», on Pep Vicens mostra una trentena de fotografies rere el títol «Torres i talaies de Mallorca». L'oferta es completa al local de «Sa Torre» amb una selecció de pessebres: la visió sobtada de tants betlems i betlemets deixa una mica indefens l'espectador desprevingut. Entenem que la idea dels betlems és un complement afortunat —i inevitable— de les festes nadalenques, susceptible ben segur de millora en possibles edicions futures.

FOTO: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

VAREN VENIR ELS REIS

Varen venir els Reis i ens varen dur moltes coses.

Varen venir els Reis, muntats als seus cavalls, acompanyats pels seus pages i per tota una comitiva de carrosses, plenes de juguetes, de nins i de nines.

Fa quasi vint anys que la comissió encarregada de dissenyar i endiumenjar les carrosses té gairebé la mateixa composició.

Per a que l'arribada dels Reis Màgics sigui més lluïda, per a preparar el sèquit que ha de sortir a camí als Reis i els ha d'acompanyar per tot el nostre poble, un grup de gent treballa des d'una bona partida de dies abans. Encapçalats per D. Guillem Bennàsser, na Margalida Miró, en Bartomeu Mas, na Jacinta Mas, na Miquela Ballester, n'Aina Ferrer, en Tomàs Garcias, en Rafel Vidal i, algun més que ara possiblement em deix, es reuneixen i discuteixen el projecte elaborat per en Tomàs Garcias. Després, n'Andreu Prohens, el fuster Nina, construeix, amb el seu art característic, el que seran els bastiments de les carrosses. Finalment ells mateixos, ajudats per les mares dels nins

— Així de lluïda fou l'arribada dels Reis a Campos FOTO: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

i nines que formaran el sèquit dels Màgics i amb l'ineestimable col.laboració de l'ajuntament (que corre amb totes les despeses) i de les Missioneres dels Sagrats Cors (que deixen el local), deixen les carrosses a punt.

Arriba dia 5 de gener, arriba el vespre. Els Reis, els pages, les carrosses passen pel carrer de Plaça. Els nins i nines no poden contenir l'emoció.

Els que han fet possible la festa tampoc.

Els Reis pugen a la balconada de la Sala i reparteixen més de cent kilos de caramels. Després tots anirem a ca nostra a veure què ens han deixat.

Pels nins i nines juguetes i regals de tot tipus. Alguns majors, com que havien estat bons al.lots esperaven que ens durien la solució a la malmesa economia camperana. Però els

Reis, en canvi, ens regalen un projecte de camp de golf. L'any que vé ens haurem de portar millor.

Dia sis dematí. La comitiva reial, per primera vegada en la seva història, visita els inquilins de la Residència.

Jaume Lladó.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47 • Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

Cafè
CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3

ANTONI CONTRERAS I MAS, METGE PSIQUIATRE.

Seguint la línia d'aquesta secció us oferim el perfil humà i professional d'un campaner que, en un moment de la seva vida i per les circumstàncies que de tant en tant ens fan moure d'un lloc de residència a un altre, va deixar Campos com a lloc d'estada habitual i des d'allà on ara desplega la seva existència ens conta aspectes d'aquesta que crec que podran interessar els nostres lectors. És fill de n'Apol·lònia Mas i Mesquida (de Ca'n Vinyola) i d'en Julio Contreras Fernández, nascut a Cadis. El senyor Contreras va arribar al nostre poble amb la seva família quan només tenia sis anys perquè el seu pare hi va estar destinat com a carabiner. N'Antoni va néixer el 1951 i és casat amb Ana de Luna Cerdón, aragonesa de Saragossa, i tenen dos infants, en Pau, de 9 anys, i en Ramon, de 7.

N'Antoni es dedica des de fa uns deu anys a una professió molt particular, la psiquiatria. M'imagin que molts de vosaltres qualche vegada heu sentit curiositat per saber com és, vista de prop, la tasca d'aquests professionals que han triat una de les branques mèdiques més desconegudes per a la gent en general, i al mateix temps molt enrevoltada d'una espècie de por o secretisme en haver-ne de parlar. Dia a dia, sortosament, els psiquiatres perden aquella aurèola tenebrosa que ens duia, na fa gaire anys, a malanomenar-los «metges dels locos». I per això tenim avui n'Antoni en aquesta secció de RESSÒ. He volgut acostar un poc als nostres lectors aquest campaner que, des del seu consultori de l'Hospital Psiquiàtric de Ciutat, intenta diàriament ajudar totes aquelles persones que necessiten amb més o menys urgència els consells i l'ajuda del metge, no per alliberar-se d'una malaltia essencialment física, sinó de qualche alteració d'aquest mecanisme tan i tan complicat i a la vegada potencialment perfecte que és el sistema nerviós central.

— Amb la perspectiva d'aquests deu anys d'ajuda a persones patint desequilibris psíquics, com et sents dins aquesta professió?

— Crec que em sent com la majoria dels professionals, amb satisfaccions i frustracions. És, però, una satisfacció molt profunda poder ajudar a millorar la qualitat de vida dels pacients que venen a la meua consulta. Quan vaig decidir-me per aquesta branca de la medicina, ho vaig fer sense tenir uns conceptes totalment aclarits de què podria representar per a mi la Psiquiatria. Quan estudiava a la Universitat ja era l'assignatura que més m'atreia, i era així bàsicament per la curiositat que se'm despertava per arribar a conèixer i entendre els mecanismes que regulen el funcionament intel·lectual de la persona.

Avui dia em sent satisfet d'haver pres aquest camí, tot i que no sempre tenim la

guarició desitjada, a l'abast de les nostres mans. I aquesta limitació és esporàdicament frustrant, però forma part del nivell actual d'evolució de qualsevol de les branques de la medicina. Amb el temps i ajudats pels resultats de les

noves línies d'investigació que hi ha en marxa, esper que podrem reduir molt més el percentatge de casos que ara ens veim impossibilitats de guarir d'arrel, o almenys satisfactòriament per a tothom.

— Supòs que aquesta

millora que tu designes depèn també de l'organització mateixa de l'atenció psiquiàtrica al nostre país. . .

— És clar que sí. I aquesta organització és una de les nostres assignatures pendents.

Des de tots els nivells implicats s'intenta avançar, però queda molt de camí a fer. Parlant de l'assistència psiquiàtrica pública a Mallorca, crec que en podríem resumir la problemàtica dient que el nivell de recursos és relativament adequat però que encara se n'haurà de millorar molt el grau d'aprofitament. En el fons seria més que res una qüestió d'organització més eficaç. A nivell de les instal·lacions per a internaments, comptam amb unes 350 places a l'Hospital Psiquiàtric (entre els pacients aguts i els residents) i una quinzena al de Son Dureta.

— **T'ha ajudat aquest estudi a veure el món, i sobretot la gent d'aquest país, amb una visió diferent d'abans?**

— Òbviament, ara tenc molts més punts de referència per entendre, i per tant poder explicar-me més fàcilment, certs comportaments humans que per a la majoria de gent no són acceptables ni d'un tros enfora. Comportaments que, sense arribar al grau patològic, surten d'allò estandaritzat, són molestos, causen por, etc. Sí, lògicament tenc més base per a poder-los veure més comprensivament que abans dels meus estudis.

— **Hi ha corrents definits clarament dins l'actual Psiquiatria?**

— Aquest és un tema molt llarg, però provaré de resumir-te'l. Per començarem vull referir a l'anomenada anti-psiquiatria, moviment d'un sector de professionals que, en general, atribueix els orígens de les patologies psíquiques a l'entorn social en què vivia el malalt. Actualment es troba en desús, tot i que ha aportat coses bones a l'evolució de la Psiquiatria. Ara, la situació ens mostra dos corrents principals: per una banda, la Psiquiatria que basa

els tractaments sobretot en els medicaments, i que popularment es reconeix com a Psiquiatria «de pastilles». Paral·lelament, uns altres professionals se senten més aviat identificats amb la Psiquiatria dinàmica o Psicoanalítica i es basen més en tècniques de psicoteràpia. És, a nivell popular, la Psiquiatria de «les converses» entre el metge i el pacient. Tot i que jo em serveixo sobretot de la primera orientació, vull remarcar que ni els uns ni els altres no rebutjam o ignorem al cent per cent l'altra tendència, i de fet ens solem servir de tècniques de cada una d'elles.

... em sent com la majoria dels professionals, amb satisfaccions i frustracions.

— **Si haves de citar les alteracions que veus més sovint, quines serien?**

— Les psicosis i les neurosis greus. Dins el primer grup hi trobam les persones que han perdut el contacte amb la realitat amb més o menys intensitat i, com a primera conseqüència, es veuen incapacitades per dur una relació normal amb la resta de la societat. Dins el grup segon hi ha les, de cada vegada més freqüents, depressions profundes.

— **Es parla molt d'estrès. Com el definiries? És possible evitar-lo?**

— L'estrès és aquella situació en què una persona no fa res, no pot fer res, per evitar les pressions negatives de l'entorn. És un procés molt estès dins les societats urbanes i, per exemple, causat per un excés de feina, que alhora és ocasionat per una necessitat o un desig desmesurat de guanyar doblers, enriquir-se materialment, etc. Els estressats se'n podrien alliberar si se sabessin, o es volguessin, reeducar, entenent que és molt més important la qualitat de vida que la quantitat de coses

materials de què ens volem enrevoltar.

— **Con definiries la salut mental?**

— És un concepte que entra quasi dins la utopia i es pot definir com aquell estat de benestar psíquic que ens capacita per dur una vida feliç i per poder transmetre aquest benestar als altres.

— **Deixant per un moment el món de la medicina, m'agradaria saber el teu parer sobre la crisi econòmica de Campos. Tens una opinió formada de com ens em podríem sortir?**

— Tornes plantejar un tema bastant complicat, però també és bo d'aprendre de veure els punts clau d'una certa problemàtica, i per això vull dir resumidament que supos que en sortiríem aviat si, entre tots, començàssim a fer totes aquelles coses que ja sabem fer, però amb una millor organització, anant a cercar competitivitat en les nostres produccions. Si la tàpera no és competitiva, per què no hem cercat la manera d'obtenir-ne

Segueix ⇨

qualque derivat, salses per exemple, que sí que ho siguin? I de la llet? També se'n podrien treure moltíssimes altres coses, a més d'embotellar-la (iogurts, formatges, etc.) De tot això n'hi ha una gran demanda!

Manca, això sí, un empresariat més dinàmic, un suport de les institucions (Ajuntament i Govern) i un poble que recuperi les il·lusions i es torni posar en marxa.

— **Quin paper juga la família —sobretot els pares— en la salut mental dels infants? Què és el més important a tenir en compte per part d'ells?**

— És fonamental. Gran part de l'equilibri mental de l'infant es desbarata dins un ambient familiar que no és harmoniós. Els aspectes negatius dels pares poden repercutir ràpidament en els infants. Per tant, no ens queixem tant dels comportaments dels fills abans de mirar-nos els pares mateixos dins el mirall. . .

— **Parlem un poc de les teves aficions extra-professionals. . .**

— M'ha interessat molt la història de la Medicina, en concreta Mallorca. Juntament amb en Ramon Rosselló i Vaquer hem investigat l'evolució de la Lepre a la nostra illa; les diferents epidèmies que hem patit; la medicina medieval en els aspectes d'evolució de les coneixences que tenien els metges antigament, la seva forma d'organitzar-se, etc.

— **No sé si entre la gent és gaire clara la diferència entre el Psicòleg i el Psiquiatre. Podries aclarir-nos un poc aquest punt?**

— Actualment hi ha a Mallorca uns quaranta psiquiatres, encara que no tots exerceixen clínicament. El

nostre paper és el d'un metge. Ens podem servir de tots els recursos habituals de la medicina per diagnosticar (anàlítica, raigs X, scanner, electrocardiogrames, etc.) o per tractar (medicaments). A més d'això, tenim altres tècniques a l'abast com ara sessions de relaxament, psicoanàlisi, etc.

Gran part de l'equilibri mental de l'infant es desbarata dins un ambient familiar que no és harmoniós.

En canvi els psicòlegs no són metges i diagnostiquen ajudant-se d'uns tests, i els seus tractaments són a base de teràpies psicològiques (conductisme, tractaments analítics, etc.)

— **Ja no ens queda ni temps ni espai per continuar aquesta interessant conversa, però voldria que l'acabàssim amb la teva opinió del concepte que la gent té actualment de vosaltres. No fa gaire anys, haver d'anar a cal psiquiatre era motiu de vergonya. . .**

— Crec que la gent ens comença a veure amb uns altres ulls. Actualment no sol esser motiu d'amagar-se el fet d'haver-nos de consultar. Però tampoc no «vesteix» tant com anar a ca l'endocrinòleg per reduir pes o a ca un cirurgià estètic per millorar el perfil del nas. Crec que en aquesta nova perspectiva hi ha influït la millorança dels tractaments

que s'apliquen. Fa uns cinquanta anys, els recursos terapèutics eren escassos i, en un cas d'esquizofrènia, per posar un exemple més o menys freqüent, la quasi única cosa que es podia fer era tancar el pacient i esperar que la malaltia remetés. Hem de tenir en compte que els neuroleptics o tranquil·litzants majors es varen començar a introduir els anys 40-50 (el primer la clorpromazina, es va descobrir l'any 1936) i els antidepressius només fa uns 35 ó 40 anys que s'utilitzen. I aquests dos grups de medicaments són fonamentals per poder iniciar el tractament de qualsevol malaltia psíquica. L'altre grup bàsic, les benzodicepines es varen introduir els anys 60.

Acabam així aquesta conversa amb un campaner que veu dia a dia com els

somnis d'adolescències'han anat convertint en realitat: exercir una professió mèdica i ajudar així a fer que moltes persones puguin millorar la seva qualitat de vida psíquica. Estic segur que la psiquiatria al nostre país encara evolucionarà molt més i que «anar a cal Psiquiatre o a cal Psicòleg» arribarà a ésser una decisió que no necessàriament prendran únicament les persones vertaderament desequilibrades, sinó tota aquella gent que vulgui un bon consell per eliminar, esborrar o millorar qualque aspecte negatiu del seu psiquisme. Fet i fet, aquests professionals ens són tan necessaris com els dentistes o els oftalmòlegs. . .

Joan Adrover i Mascaró

PREVIASA

**ASSEGURANCES
MÈDIQUES**

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

CAMPOS '92, SEU DELS JOCS DE TAULA?

A la fi hem arribat al magnífic i magnànim, ansiat i esperat, embafador i pesat ja abans d'arribar i cèlebre per tantes coherències, incoherències, genialitats i imbecilitats, '92, el gran any de centenaris i celebracions d'Espanya (espanyoleta, espanyolenca, espanyolica, espanyedissa, espanyadora, espanyal, espanyolisipelladorinca, espanyada. . . com a derivats per 25 PTA d'espanyola del cinquè sanguinari).

A la fi el 92 començà a caminar una freda nit de cap d'Any, tacada de suc de cava i de trons, mentre tothom amollava la seva riassa, al temps que la seva silueta quedava banyada pels esquixos primerencs i novells d'una groguenca pluja anunciadora de la seva arribada.

I caminant per la Vila, la gent tacada de confitura de projectes de futur pel i del '92 pensa en ell amb diversitat d'opinions.

Asseguts al pou de la biblioteca, un jove d'una vin-

tena d'anys ens deia que serà un any molt important perquè hi haurà molts d'esdeveniments dels quals destaca l'«any cultural» de Madrid per damunt l'any olímpic i l'Expo de Sevilla. Però també troba que hi haurà un bot molt brusc al '93, perquè serà un any pobre d'esdeveniments.

Pels carrers on hi ha més trui, un jove de 18 anys preocupat per les qüestions econòmiques pensava el següent: «jo trob que perdrem els duros i que, l'economia baixarà; no és una pèrdua de temps, però ens hem gastat molts de duros en els actes de Madrid, Barcelona i Sevilla i això durà una crisi».

A Plaça, mirant els pessebres, demanàrem a unes nines de vuit anys si sabien què hi havia al '92 i ens respongueren: «les Olimpíades i Sevilla '92 són una cosa parecuda i el Cinquè Centenari és un concurs de preguntes per després anar de viatge per l'Oceà». Vaja, vaja, quina contesta de la innocència!

Un altre jove damunt la seva renouera moto ens diu que serà un desastre i una comèdia i un altre que poc a poc pedaleja amb la bicicleta rovellada per l'oxigen i el temps, desbordant una realitat de feina ens clama: «per mi serà un any com els altres i del Cinquè Centenari i de les Olimpíades em toc els collons olímpicament». Directe, clar i en català.

Una persona de mitjana edat enrevoltada de dos al.lots diu: «serà un any econòmicament dolent i només serà bo pels que han *xupat del bote*».

Dos vells caminant tranquil.lament pels carrers de davant la Sala, carrers banyats per la humitat hivernal, diuen que econòmicament el país va malament, que s'han fet molts de *gastos* i que és més important la Pau. «vaig néixer l'any 16, hi havia la guerra del 14 i tenc 75 anys i encara veig guerra». Un altre s'ajunta a la conversa afirmant que tot li pareix molt bé, però que el preocupa que el terrorisme

pugui desequilibrar la normalitat dels esdeveniments.

I, com sortit d'una rondalla, un estrany personatge ens conta: «Som a l'any 2040 i a la pregunta d'un nét meu sobre què va representar l'any 1992 per mi, un jove d'aquell temps, dic: Benvolgut netet, l'any '92 hi va haver moltes de coses com la Comemoració del Cinquè Centenari del Descobriment d'Amèrica, L'Exposició Universal de Sevilla, Les Olimpíades de Barcelona, . . ., però jo sempre l'he recordat com l'any que vaig pegar el meu primer polvo».

I de volta al 92 veim que hi ha respostes de tot tipus. Oh, '92, a la fi el '92, que ha vengut empès pels vents de la rosa i d'altres, que giraven les fulles numerals perquè entràs com tots els anys a l'hora que surten els moixos, gats i gatons a menjar. Benvingut '92!. Però, què ens duràs de bo després de tantes voltes?.

Fel Draconis.

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS,
LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer de La Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

**CA'N
MELERO**

FRUITES I VERDURES
CONGELATS • FRUITS SECS
PRODUCTES DIETÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

L'EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE CAMPOS

El component més important d'un poble és, sens dubte, la seva gent. Però, qui dels lectors sap la xifra exacta de població de Campos?. Possiblement ningú. Si, a més, ens interessava conèixer quina població tingué anys enrera, encara resultaria molt més difícil que qualcú, fins i tot de manera aproximada, ens en poguéssim donar dades fiables. Per resoldre aquesta qüestió presentem les dades de població de tots els censos i padrons des del cens del 1887 fins el darrer, d'enguany, que prest serà publicat per l'Institut Balear d'Estadística.

A grans trets, podem dir que **al llarg d'aquest període (1887-1991), la població ha crescut quasi un 48%**. Aquesta afirmació, vàlida si ens atenim a l'inici i final de la successió demogràfica, ha d'esser matisada. El creixement de la població

de Campos no ha estat positiu. Aquest període s'inicià amb un increment de població poc marcat i s'accelerà entre el 1910 i el 1930. El cens del 1940 registrà una ruptura de la tendència en el creixement que reflecteix amb tota probabilitat una contracció demogràfica derivada de la guerra civil i l'inici de la post guerra. És curiós, no obstant això, que la població de fet presenti, per contra, un increment significatiu. L'anàlisi per sexes ens permet descobrir una presència inusualment elevada d'homes en la població de fet, cosa que significa que el nombre de transeünts era molt important. Una part important d'aquests transeünts era constituïda pels condemnats a treballs forçats destinats al municipi després de la Guerra Civil. El Tall Editorial prepara la publicació d'un llibre de memòries d'un condemnat mallorquí en aquests

autèntics camps de concentració franquistes. A partir del 1940, la tendència serà d'un moderat i zigzaguejant creixement (increments-decrements) amb què s'arribarà al màxim de població del municipi detectat en el cens del 1960. A partir d'aquesta data, la població experimenta una tendència, moderada però sostinguda, al decreixement en el nombre d'habitants, es pot parlar d'una certa tendència a l'estabilitat entorn dels 6.500 habitants. Un fet ens pot servir per adonar-nos d'aquest estancament demogràfic: la població actual del poble és idèntica a la que tenia l'any 1955.

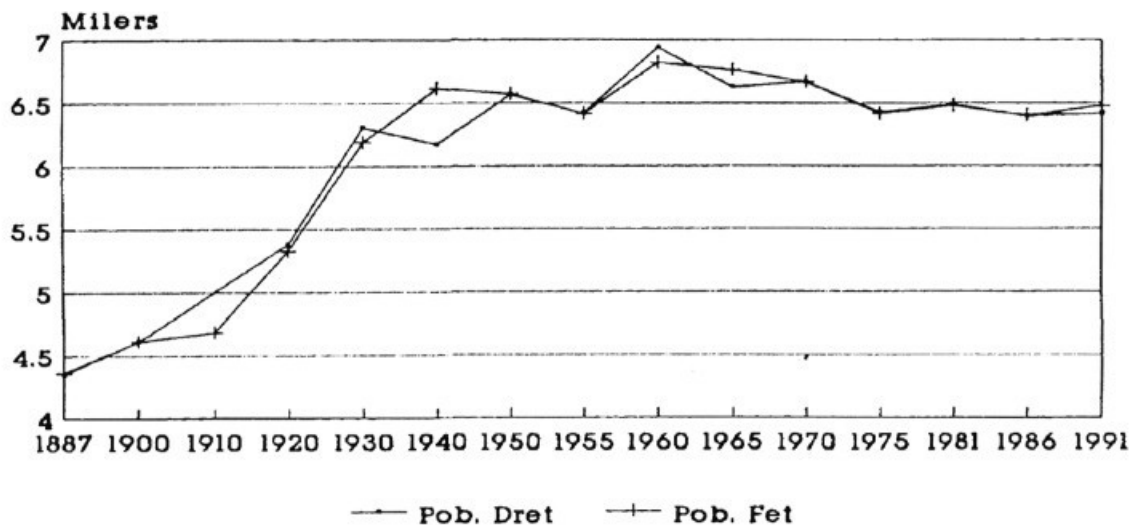
L'estancament demogràfic del darrer període de la història demogràfica del poble s'explica, molt esquemàticament, per l'estancament econòmic derivat d'unes estructures productives fonamentalment

primàries i al poc desenvolupament del turisme, autèntic factor dinamitzador de la demografia de municipis com Calvià o Ciutat; això ha fet que s'hagin donats **fenòmens d'emigració i, per tant, pèrdues directes de població**, a les quals s'han d'afegir les indirectes d'envelliment de població i pèrdua de potencial reproductor.

A més de les dades generals de població des del 1887 fins al 1990, oferim als lectors de Ressò la primícia de les dades de població per entitats, encara no publicades, del darrer cens de població, que ens acosten a un coneixement més profund del nostre poble.

Ferran Dídac Lluch i Dubon. Geògraf.

Població de Campos 1887 - 1990

Elaboració Pròpia

Evolució de la població de Campos 1887 - 1990.

Any	Població Dret			Població Fet			Creixement Pobl. Dret (1887 = 100)	Creixement Pobl. Fet (1960 = 100)
	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones		
1887	4347.00	2156.00	2181.00	4364.00	2175.00	2189.00	100.00	62.65
1900	4611.00	2313.00	2298.00	4611.00	2317.00	2294.00	106.07	66.45
1910	-	-	-	4682.00	2291.00	2391.00	-	-
1920	5279.00	2562.00	2817.00	5326.00	2522.00	2804.00	123.74	77.52
1930	6386.00	3125.00	3181.00	6191.00	3049.00	3142.00	145.07	96.88
1940	6171.00	3017.00	3154.00	6614.00	3472.00	3142.00	141.96	88.93
1950	6564.00	-	-	6573.00	-	-	151.00	94.68
1955	6418.00	-	-	6413.00	-	-	147.64	92.49
1960	6929.00	-	-	6829.00	-	-	159.63	100.00
1965	6626.00	-	-	6761.00	-	-	152.43	95.49
1970	6668.00	-	-	6662.00	-	-	153.39	96.09
1975	6421.00	-	-	6419.00	-	-	147.94	92.68
1981	6491.00	3246.00	3245.00	6478.00	3229.00	3249.00	149.32	98.54
1986	6400.00	3180.00	3220.00	6402.00	3176.00	3226.00	147.23	92.23
1991	6419.00	3205.00	3214.00	6477.00	3234.00	3243.00	147.67	92.51

E.Pròpia. Dades recollides censals (1887,1900,1910,1920,1930,1940,1950,1960,1970, 1981 i 1991) i padrons municipals d'habitants (1955,1965,1975 i 1986).
 Heu d'agrair a l'Institut Balear d'Estadística i al seu director Sr. Joan Binard Ferrer la gentilesa d'oferir-nos les dades del Cens de l'any 1991 (professionals) abans de la seva publicació pel dit organisme estadístic.

Població de Dret i de Fet de Campos per entitats de població.

Entitat	Categoria	Població Dret			Població Fet		
		Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones
Campos	Vila	6148.00	3063.00	3085.00	6161.00	3072.00	3089.00
	Campos (N)	5286.00	2610.00	2676.00	5245.00	2581.00	2664.00
	Campos (D)	862.00	453.00	409.00	916.00	491.00	425.00
Ses Covetes	Llogaret	16.00	10.00	6.00	16.00	10.00	6.00
	Ses Covetes (N)	5.00	3.00	2.00	5.00	3.00	2.00
	Ses Covetes (D)	11.00	7.00	4.00	11.00	7.00	4.00
Es Palmer	Barri	55.00	30.00	25.00	55.00	30.00	25.00
	Es Palmer (N)	15.00	9.00	6.00	15.00	9.00	6.00
	Es Palmer (D)	40.00	21.00	19.00	40.00	21.00	19.00
Sa Ràpita	Llogaret	195.00	98.00	97.00	240.00	118.00	122.00
	Sa Ràpita (N)	195.00	98.00	97.00	240.00	118.00	122.00
Sa Sorda	Llogaret	5.00	4.00	1.00	5.00	4.00	1.00
	Sa Sorda (N)	5.00	4.00	1.00	5.00	4.00	1.00

(N) Nucli / (D) Disseminat

Font: Institut Balear d'Estadística

Es Campanar

• Autoservici
 • Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
 Tel. 65.07.69 • CAMPOS

Distribució de Begudes

SILVESTRE GINARD

Vos oferim:

- SCHWEPPE
- TRINARANJUS
- LA CASERA
- CERVESSES DAMM
- AIGÜES MINERALS I DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
 07630 CAMPOS

COLOMA ABRINES I VIDAL

Talment una taca d'oli, anava del menjador a la cuina i de la cuina al menjador. Surava entre plats i greixoneres, desossava pollastres i conills amb l'elegància de qui practica un art sense embrutar-se les mans. Arremangada sempre fins als colzes, els seus braços de mestressa que no ignora els calls de l'ofici atorgaven una rectitud i disciplina dignes de tot elogi, mereixedores de confiança i il·lustrades de saviesa.

De complexió més bé grassa, no era alta d'estatura; i per caminar utilitzava un gaiato d'ullastre sec i llustrós amb el qual marcava la seva parsimoniosa figura de cuinera que coneix tots els secrets que es couen als fogons. Coloma Abrines i Vidal — madò Coloma de sempre— era de rialla fresca i posat serè. De vegades es mostrava decididament irònica, i responia a les impertinències amb seny i sense mostrar-se mai agraviadora. De cutis pàl·lid, la seva cara grassoneta sem-

blava d'una ingenuïtat immensament llatina. Els ulls eren petits, blavencs i incisius: la boca majestuosa i senyorívola.

Li agradava parlar de fets viscuts i recordar fetes intranscendents, anècdotes imprecises i diàlegs contundents, de vegades sarcàstics.

Recordava amb minúsculs detalls el seu pas per casals sumptuosos i palaus mallorquins, fossin de nobles o capellans. Sempre em va complaure parlar amb ella, encara que mai no em fes un aguiat. De la seva figura em resta el davantal de lli moradenc i el mocador de filosa

desgastat pels anys i les coloracions del foc. També la signatura al seu llibre de cuina, que era un garbuix fet amb elegància i una delicadesa que li conferia la sapiència d'una dona de seny que coneix les coses pel seu nom.

d. h.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

A DROVER
E LECTRÒNICA

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Video • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

BUGADERIA
TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

Na Mª Gabriela Rigo i Vadell, nascuda a Campos l'any 1971, va guanyar el primer premi del «Concurs de Poesia i Narració» de la Setmana Cultural de l'Institut Verge de Sant Salvador de Felanitx amb el poema que reproduïm.

Des d'aquí li volem donar la més sincera enhorabona.

ARA QUE NOMÉS ETS

Ara que només ets paraules,
ara que ja només ets llunyania,
ara que ja només ets caliu-cendra,
ara que ja només ets aigua estancada,

t'he canviat de país:
t'he enviat al país incert i dubtós
del temps gojós però musat,

la meva ment ha congelat
el país mig meravellós mig de somni
que un bategant cor va crear.

Ara que ja només ets llunyania,
ara que ja només ets caliu-cendra,
a la memòria em vénen
onades de records
que amb tendresa i ràbia incontrolada
envaeixen la platja ben arranjada
que fins fa poc era mon cor.

Ara que ja només ets aigua estancada,
ara que ja només ets paraules,
t'obstines a fugir del país
on mon cor et va desterrar
i per això em pregunto si algun dia
et perdràs per a sempre
pels recòndits passadissos de la meva ment.

Ara que ja només ets llunyania,
ara que ja només ets caliu-cendra
em demano si sempre seguiràs trucant
a la porta palpitant
dels meus inesborrables records.

Ara que només ets paraules,
ara que ja NO ets foc viu,
em pregunto si amb el pas de moltes nits fredes
o amb el pas de moltes hores grises
l'aniràs desdibuixant
entre les boires de l'oblit.

Oh! Ara que ja només ets, ets . . .!

Mª Gabriela.

S'HA DIT QUE. . .

«El teu primer deure és procurar-te la felicitat per a tu mateix. Si ets feliç, també fas feliços els altres. La persona feliç només pot veure gent feliç al seu voltant»

Ludwig Feuerbach. (1804-1872)

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLAT

EDOQUIO PÉREZ

GANIVETS- ESTISORES

Articles de:

Perruqueria • Cuina
Manicura • Pesca

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • Campos

EL P.S.O.E. ES REUNEIX AMB LA PREMSA FORANA

En Francesc Obrador critica l'actuació del Govern Balear en el tema de la crisi lletera.

Dia 22 de desembre, com ja és tradicional, el PSOE convocà els representants de les diferents publicacions mallorquines a un dinar-conferència de premsa que enguany ha tingut lloc al Bar Xivarri de Maria de Salut.

Ja a les darreries, i després d'un breu parlament del batle de Maria, En Francesc Obrador (candidat socialista a la presidència de la nostra Comunitat Autònoma a les darreres eleccions) prengué la paraula per donar els molts d'anys a tots els presents i fer una valoració de la tasca duita a terme aquests primers mesos pel nou Govern Balear.

En Francesc centrà les seves crítiques al govern d'en Gabriel Canyelles, especialment en tres punts: els pressuposts per al 1992, l'augment dels impostos i el centralisme «regional».

Quant al primer punt digué que el PSOE ha presentat 565 esmenes als pressuposts, algunes d'elles tendents a fer-los més transparents ja que, segons ell, el P.P.-U.M. ha fet uns pressuposts totalment opacs, ja que volen governar sense cap tipus de control. Els pressuposts estan inflats i, remarcà, els de l'any passat no foren executats.

També parlà dels dos nous impostos creats pel P.P.-U.M.: el de sanejament i l'ecològic a ambdós dels quals s'hi oposen els socialistes. Digué que en Gabriel Canyelles practica una política dura d'augment d'imposts amb uns

FOTO: Gracia Sanchez (Gentileza de s'Arenal de Mallorca)

— El P.S.O.E. es reuneix, un any més, amb la Premsa Forana.

objectius gens clars (el Govern augmenta així un 100% la seva capacitat recaptatòria).

Quan al centralisme, segons n'Obrador, aquest no ve de Madrid, sinó del Govern Balear mateix, que no transferenceix competències als Consells Insulars ni als Ajuntaments, sinó tot al contrari. En aquest sentit IBASAN centralitzarà impostos que correspondrien als ajuntaments i que ara seran per al Govern, el que suposa una passa enrera per a la distribució dels recursos que propicia el PSOE (25% ajuntaments, 25% Comunitats autònomes i 50% Estat). A més a més, destacà que amb l'impost sobre les aigües els mallorquins haurem de pagar les depuradores dels menorquins, civissencs i formentencs.

A continuació s'encetà l'apartat de preguntes. La primera es referia a la transferència de competències del Govern Central al Balear. Aquí contestà dient que, dins el marc del pacte autonòmic, es vol augmentar i igualar el sostre competencial, transferint 33 noves competències a les autonomies. A les Balears es transferiran el 1992 les competències d'educació d'Adults i les de 0 a 3 anys. Posteriorment, a mesura que es vagi implantant la LOGSE s'aniran ampliant les competències educatives. Remarcà que el PSOE està a favor de l'Estat Federal que s'assolirà quan acabi el procés de transferències.

En Francesc Obrador no va voler contestar la pregunta: Els mallorquins viuríem mi-

llor independents d'Espanya? formulada per En Mateu Joan, editor de S'Arenal de Mallorca, ja que es dedicà a repetir una i altra vegada que ningú no és mai totalment independent, malgrat la insistència d'En Mateu Joan que es limità a respondre a la pregunta.

Respecte a la presumpta expoliació econòmica que practica Espanya envers les Illes Balears, el cap socialista es limità a dir que això no estava clar, que per afirmar-ho s'havia de fer un estudi en profunditat del balanç, cosa que no s'ha fet mai, raó perquè els 80.000 milions de dèficit de què parla el Conseller Forcades no són més que pures especulacions.

Finalment, els representants de Ressò demanàrem quina és la postura del PSOE

respecte a la crisi lletera-ramadera que tant afecta el nostre poble.

En Francesc Obrador cedí la paraula al senador Antoni Garcias, expert en temes agrícoles, després de dir que la solució del sector lleter no passa per repartir doblers als pagesos, sinó per estudiar i revisar noves sortides.

Segons el PSOE, el pagament del deute als pagesos és una mostra del clientelisme polític del PP-UM, que va prometre això per tal d'obtenir més vots i ara ha hagut de quedar bé amb els seus electors, però això no suposa en cap moment la solució dels problemes del sector. Amb els doblers invertits pel Govern Balear per rellotar AGAMA i pagar els deutes del pagesos

quasi hauria bastat per fer funcionar tots els pagesos, amb què s'haurien acabat els seus problemes.

Antoni Garcias destacà que el problema no són de les explotacions ramaderes (que són molt superiors a la mitjana de la resta de l'Estat) sinó de la comercialització: AGAMA va demanar un préstec per repartir beneficis!!

La solució del sector, segons Antoni Garcias, passa per assegurar al voltant d'una taula de negociació els productors, els comercialitzadors i el Govern per fer un pla de rellotament del sector, pla que ja exigia el PSOE abans de l'inici d'aquesta crisi que ja es veia venir. Però el P.P.-U.M. no ha volgut mai negociar amb ningú.

El Govern Balear no ha sabut aprofitar les subvencions que arribaven de la CEE, que també haurien pal·liat molt els problemes.

Segons Antoni Garcias, en l'actuació del Govern Balear han primat els interessos polítics sobre els econòmics, ja que, en lloc d'aclarir tot el que ha passat dins AGAMA, s'han fet tot els possibles per tapar les presumptes irregularitats de dirigents d'AGAMA pertanyents al P.P. (com el batle de Santanyi) o molt acostats a ell i que són els veritables responsables de l'esfondrament d'AGAMA.

Si no s'aconsegueix una bona comercialització de la llet, la reforma de la PAC (política agrària comuna de la CEE) no ens servirà per a res.

La manera d'actuar del Govern ha estat totalment discriminatòria respecte a d'altres sectors que han anat malament (com el del calçat, per exemple), cosa que provoca un greuge comparatiu.

Així, l'únic que es fa es pagar amb doblers públics els deutes generats per uns determinats empresaris.

L'acte finalitzà amb una copa de cava a la mà i un molts d'anys per a tothom.

Redacció.

La llengua,
feina
de tots

CUINES SANZ

Dugui'ns les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8
TEL. 24.84.84
PALMA DE MALLORCA

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i dona

Qubio's
peluqueros

* Som professionals al servei de la teva imatge.

* Som concessionaris de Kerastase, Capider, Mlsta, Osmosi, Biologica, etc. Els millor productes per a tractar els problemes de caiguda, Caspa, Grassa, Sequedat, etc.

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 **FELANITX**

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 **CAMPOS**

Gràcies per demanar hora.

DIADA DE CLOENDA DEL I CENTENARI DE LA FUNDACIÓ DE LES MONGES: 26 DE GENER.

* Dia 26 de gener serà una fita per recordar tots els campaners i especialment els qui ens sentim aprop de l'Església i de la Comunitat de Missioneres dels Sagrats Cors. El mateix dia hi haurà els Actes de finalització del Procés de Beatificació de Sor Maria Rafela, de la seva primera fase, la que examina les virtuts de la Serventa de Déu. En aquesta fase han

tengut molta rellevància, segons ens han informat, els treballs de recerca del Rector de Campos, Mn. Gabriel Reus.

• Esperam després de la Cloenda poder oferir una especial informació sobre el Centenari i els seus fruits •

* Enguany el moviment parroquial ha estat: 55 BAPTISMES, 35 NINS i 20 NINES; 76 MORTS, 36 HOMES i 40 DONES. S'ha d'advertir que enguany no hi ha hagut tants de morts com l'any passat que cren més de

cent, però així i tot hi ha un moviment negatiu de 21 persones.

* S'acosta SANT BLAI, que d'ençà l'encàrrec que reberen els Amics de St. Blai pren molt de caràcter, devoció i popularitat. Enguany, pareix, s'hi afegirà — si el temps no ho impedeix — una anada en bicicleta organitzada—.

* Va predicar per Sant Julià el Rector de Santanyí, Mn. Sebastià Salom i Mas,

campaner. A més, és Arxiprest de l'arxiprestat de Lluçmajor del qual Campos n'és part.

* Pels principis de Quaresma tendrem amb nosaltres el Sr. Bisbe en Visita Pastoral que aprofitarà per conèixer més, si cap, la nostra parròquia i per tenir-ne un contacte més directe. A més hi haurà Confirmacions del grup que s'està preparant per tal Sagrament.

S'Esquella.

CURS DE FOTOGRAFIA

Obra
Cultural
Balear

Campos

Del 21 de gener
al 17 de març.

Duració:
13'5 hores.
Professor:
Antoni Prohens

Preu total del curs:

No socis	12.000 Ptes.
Socis O.C.B.	7.000 Ptes.
Socis d'honor O.C.B.	5.000 Ptes.
Socis protectors O.C.B.	3.000 Ptes.

Inscripcions:

Abans de dia 19 de gener a Foto-Cine Vidal

(Places limitades a 15, el curs no es realitzarà si no hi ha un mínim de 10 inscrits)

COL.LABORA **RESSÒ**

AJUNTAMENT DE CAMPOS
L' Ajuntament amb tu.

PROJECCIÓ DEL VIDEO MALLORCA ILLA MEDITERRÀNIA

(II Part)

Comentada pel seu autor
MATEU GALMÉS

*Una hora d'imatges de la Mallorca
que dia a dia perdem. . .*

Divendres, 24 de gener
a les 8 h. del vespre,
Sala de Cultura "Sa Nostra"

Organitzen: O.C.B. - CAMPOS
Revista **RESSÒ**

"SA NOSTRA" CAMPOS
CAIXA DE BALEARS

CA'S MESTRE GOMILA, RECORD RECENT.

Damià Huguet.

Els estudiants de batxiller a Ca's mestre Gomila teníem la lliçó ben apresada: havíem d'anar ben pentinats i sebre que les classes acabaven a les cinc de l'horabaixa. La resta era pura retòrica. Érem pocs, però ben avenguts. De fet, en aquell piset d'una casa que feia cap-de-cantó entre els carrers Serrano i Alcázar, a la petita barriada de Ses Forques, no hi cabien més d'una trentena d'estudiants; i molts de cursos sobraven places. La monotonia predominava i la rigorositat era estricta. Nosaltres no n'érem massa conscients, perquè la nostra dèria infantil s'imposava damunt la severitat dels professors i la buidor de les saletes decorades amb mapes destenyits i pasquins d'anatomia o de paleontologia.

La majoria d'alumnes érem campaners, encara que hi havia una reduïdíssima assistència de santanyiners, saliners i porrerencs, tan pocs que cabien en un Seat sis-cents. Ens dúiem molt bé; i ens agradava ben molt que les al.lotes i els al.lots ens assegússim junts a la sala major de l'escola, fet, aquest, una mica rarenc en aquells anys d'estricta rigorositat i moral deprimida. Però ens hi acostumàrem, i més d'un pic

pujaren les colors a la cara d'un d'aquells infants i adolescents que teníem la necessitat d'aprendre el sentit de la retòrica. Jordi Gomila i Mir —el mestre Gomila— era una persona estrictament, i de vegades potser excessivament, severa i rigorosa. Era difícil veure'l somriure; però no era reticent, i sabia reaccionar amb rectitud davant les imperitències. Sabia imposar-se davant la juvenesa que l'enrevoltava. Era de parlar moderat i molt meticulós. A les hores lliures contruïa barques en miniatura i ens feia disseccar fulles dels arbres més diversos, i col.leccionava minerals i fòssils. Normalment vestia de negre, sense que se li notàs cap signe claustrofòbic. Reaccionava amb contundència, i al mínim aldarull a la sortida d'escola ens retenia unes hores a la cuina de ca seva, on repassàvem números i lletres mentre la seva dona planxava roba o feia l'escurada. Mestre Jordi Gomila no anava de berbes, posseïdor d'una rectitud que esferèia. Va morir més bé jove. I ara, els qui anàvem al col.legi de ca seva, el recordam com un mestre bon guaiador dels seus alumnes, a molts dels quals ens va inculcar la rectitud i la modèstia, assentant-se en uns cànons estrictes d'intel.lectualitat pressentida.

M'agradaria redactar una crònica ben mesurada d'aquells anys inoblidables quan fórem alumnes a Ca's mestre Gomila. Però no m'hi atreviré. Primerament perquè molts de records ja em manquen i perquè d'altres els guard confusos; també perquè podria caure en l'error d'esser massa vanitós. Ja fa més de trenta

anys que els de la meua generació deixàrem les classes, i tot resulta potser massa difús. Els qui férem el primer curs ens reunim cada any en un sopar de germanor on solem recordar aquelles fetes de llavors. Hi solem acudir gairebé tots, alguns ja perfectament aparellats. I en acabat el sopar uns jugam a *set-i-mig* i d'altres fan jocs de *truc* amb una alegria incommensurable. Som, encara ara, molt amics, i la trobada ens commou.

A finals dels anys cinquanta tot resultava enormement senzill, casolà. Palpaves tot el poble amb la punta dels dits i des d'un cap del poble es sentia el que deien a l'altre cap. La gent no anava tant de pressa com ara, potser perquè els carrers no estaven asfaltats, ni hi havia televisió. La majoria de joves només feia els cursos a l'escola primària, i als deu o dotze anys ja es posaven a fer feina. Només uns pocs, poquíssims, feien els estudis de batxiller: alguns, de famílies benestants, anàven a Palma, a La Salle els al.lots i a La Puresa les al.lotes; d'altres anaven a l'Institut Politènic de Felanitx. Erem tres dotzenes d'estudiants, dels quals únicament tants com té els dits d'una mà arribaven a cursar estudis universitaris. L'escola de llavors era així, modesta i no massa ambiciosa, restringida per causes tant econòmiques com socials.

Em complau immensament haver viscut aquells anys a Ca's mestre Gomila, i guard una immensa amistat amb tots els qui estudiàrem junts en aquell piset meravellós, així com amb els professors que m'educaren, cosa que he manifestat més d'una vegada

i que supòs tornaré a repetir. No són fets gratuïts aquests, sinó que arrelen ben endins. Record perfectament quan els alumnes traslladàrem els mobles de Ca'n Gomila i el mestre li queien les llàgrimes, mentre nosaltres, ingenus feiem bulla pel carrer sense cap compromís de feina i escrivíem amb un guix a les parets.

Al col.legi parroquial — que anomenaren Joan Balles-ter— tot va ésser enormement distint. Aquell ambient casolà va desaparèixer d'una rampellada, i als cursos posteriors cada any s'hi matriculava més gent. Havíem perdut, una mica tots, aquell ambient immensament rutinari i familiar per guanyar en volum i potser en voluntat de massificació. Canviaven els costums i augmentava la desídia. Les sales de Ca's mestre Gomila varen quedar en poques hores buides, l'emblanquinat tremolava de soletat i ressonaven les poques paraules que pronunciàvem els qui ens enduguérem les darreres cadires. Ja no tornaríem a repassar comptes i mapes a la cuina mentre la mestressa planxava, ni vetlariem les passes llargues del vicari Miralles que ens feia classes de religió. Rafel Cerdà no ens apuntaria més amb el garrot la geografia europea, ni Andreu Lladó ens amollaria retòrica sobre la història dels reis Borbons. Al col.legi del carrer Estret tot seria distint, més diluït, amb d'altres fetes i anècdotes distintes. Tots una mica més grans, amb altres recèls i altres quimeres, tan amics com sempre. I ara potser més que mai.

UNA DE «DESNORMALITZACIÓ» LINGÜÍSTICA*Joan Adrover i Mascaró.*

Això de la normalització lingüística s'ha interpretat en aquest petit país nostre, de diverses formes. Sobretot, quan el que està en joc i dins la ment del qui ha de normalitzar és el nom de la llengua que necessita normalitzar-se. O sia, la nostra o el castellà. Perquè no creguem ingènuament que el fet de no mossegar-nos la llengua no tengui ja en aquests moments la contrapartida estudiada per part d'aquells qui no veuen gens bé això que el català ocupi un lloc normal dins el món.

Si això fos un partit de futbol que just ara ha començat podríem dir que el marcador assenyala actualment un u a zero a favor dels locals. Però temps enrere aquest marcador va arribar a comptabilitzar més de tres dotzenes a zero. . . a favor dels externs. Era l'època d'eufòria franquista, durant la qual ens arribaren a fer sentir tanta vergonya de parlar la nostra llengua com ara si encara no disposam del corresponent aparellat de vídeo devora el nostre televisor. I és que en part «ells» tenien raó. Un idioma que no servia pràcticament per a res, què havia d'anar a bravejar el costat del castellà que servia per a tot i un poc més? Així i tot, encara que la victòria per fora de joc ja era més que assegurada —sobretot per als desnormalitzadors— l'ús total i absolut de la llengua castellana es trobava amb petits i imprevistos

obstacles que solien fer mostrar el llautó als normalitzadors del castellà.

Un d'aquests petits conflictes va sorgir amb motiu d'una exposició de fi de curs en una escola de monges a Ciutat. Érem devers l'any 1958 i tots els alumnes d'aquell centre havien d'aportar qualque objecte d'interès per muntar entre totes les aportacions una mostra rica i variada que hauria d'esser admirada durant unes setmanes pels pares, monges d'altres convents, autoritats, els capellans de la parròquia, etc. I vet aquí que el pare d'un dels nins no va tenir altra idea que donar al seu filllet una capseta de cartó amb tres ous ben embolicats amb cotó. No sé d'on dimonis aquell pare havia tret aquells ous. El que és cert és que eren de xebel.lí. Qui sap si el pare era caçador i, trescant per qualque pleta, no havia

tengut més idea que desbaratar el niu a una parella de xebel.lins. Bé, en tot cas aquell infantó es presentà tot gojós a la monja i li va transmetre el nom dels progenitors del ous: xebel.lins.

El dia de la inauguració del l'exposició tothom va poder admirar una exposició variadíssima dels objectes més increïbles que us pogueu imaginar. Fins i tot la capseta d'aquell pare caçador que, col.locada en un lloc preferent, oferia a tots el visitans l'oportunitat de meravellar-se davant aquells «Tres huevos de jabalí» que la monja normalitzadora havia anunciat amb lletres molt ben dibuixades. . .

La llengua,
feina
de tots

ULL CRÍTIC

«Els colors permesos seran l'ocre i els colors terra usualment emprats. Pel que fa a les construccions existents, seran protegides de tal forma que la seva demolició, reforma o ampliació segueixin la tipologia i acabats tradicionals».

Vet aquí un exemple clar d'incompliment de les normes estètiques i del bon gust que regeix a foravila.

LA TERRA I EL TEMPS (GENER)

El mes de gener és el primer del calendari i el primer de l'any. Tanca un any i n'obre un altre. És un mes fred i humit i poca feina es pot fer.

Els pagesos vells diuen que per haver-hi bona anyada els missatges s'havien de menjar una pasterada devora el foc (això vol dir que s'esperava que havia de fer mal temps), i que l'aigua de gener omple les botes i el granes.

Hom diu que la lluna de gener és la més clara de tot l'any. Els dies de lluna vella és el moment de tallar les canyes, per, més endavant, fer els canyissos i enfilar les tomàtigueres. També és el temps d'esmotxar els pins, tallar mata i llenya de tots els arbres de fulla perenne, ja que si es tallen amb aquesta lluna diuen que no es corquen. Aquest mes també s'arpleguen els verducs de mata i d'aladern per fer paners, a més d'aprofitar per tallar llenya, arrabassar estepes, treure rabasses, etc.

Al llarg del mes serà bo entretenir-se a fer corda d'espert per fer els canyissos, fer vencisos per a les garbes i qualque capçana de càrritx per posar-hi olles calentes o per qualsevol altre necessari.

És el temps de fer clots, sembrar, empeltar (quan la lluna creix) i treballar els arbres de fulla caduca, especialment l'ametller, l'albarcoquer, la prunera i la pomera. També es poden sembrar garrofers, tarongers, llimoneres, pereres, cirerers, noguers, rosers, etc. Durant el quart creixent d'aquesta mesada és bon temps per podar els rosers.

Per Sant Sebastià és bon temps per començar a entre-

cavar faves i per la conversió de Sant Pau s'han de sembrar els alls. No oblideu que els nadons d'aquest dia tenen la saliva beneïda.

Durant aquest mes també se sembren alls i cebes primerenques i comencen a fer-se planters amb la llavor de pebrer, que es continuen pel febrer i fins i tot pel març. Igualment, es fan els primers planters de tomàtigueres.

Als horts sembren pèsols i faves, i alfals per al bestiar. Procurau sembrar els pèsols durant la lluna vella perquè no es corquin. També es transplanteu lletugues i alls. És el moment de collir col-i-flors i borraixones. Com a fruita, es cullen taronges i mandarines. Si heu de sembrar patates podeu començar a preparar el redol.

A la seca, s'acaban de sembrar els cereals i les lleguminoses tardanes o les que no s'han pogut sembrar per mor del moll. Durant la segona quinzena de gener es comencen a fer els guarets. En alguns llocs, es torben una mesada a passar la primera rella, tanmateix com més prest es gira la terra millor és el resultat del treball; no debades diuen que guaret primerenc ajuda a l'amo.

Per als qui en tinguin, és bon temps per cavar, femar i podar vinya. Comença la poda i continua durant el febrer, tot i que als llocs freds aquesta tasca s'inicia més tard.

A la muntanya, als llocs d'olivar, encara que faci fred, durant aquest mes es continua collint oliva i fent oli a les tafones.

Si heu de fer matances, pel gener encara podeu trobar qualque porc venal. Per altra

part, a finals d'aquest mes i a principis de febrer és el temps de néixer els mens. Aleshores, també sol ser bon temps per fer formatge i, de fet, es comença a formatjar a finals de gener.

Per Sant Antoni, els qui tingueu bestiar pensau a menar les bísties a les beneïdes. Per armar gresca, comencen les ximbombades i fresses.

Aquest mes, malgrat la fredor, s'inicia la posta de l'aviram i es posen les primeres llocades (mirau que sigui bon signe); recordau que les polles de gener ponen mal gener. Així mateix, hom creu que el gener és la clau del conreu de les abelles, si és temperat, promet abundància

i serà any de mel.

Al bosc i a la garriga és bon temps per veure alguns conills, tords, perdius, tórtres, tudons, cegues, juies i d'altres animals de ploma.

Tanmateix, durant aquesta mesada el millor que es pot fer és reposar devora el foc. Si trona, teniu present l'adagi que diu que els trons de gener no són bons per enguany ni per l'any que ve. Si de cas, tot sobtadament, sentiu un remeulo esgarriant no passeu ànsia, només són els moixos que van remoguts.

Antoni Ginard.

Andreu Ramis.

© José J. de Olañeta, Editor.

Podeu trobar RESSÒ als següents punts de venda:

CAMPOS

- Supermercat Ca'n Melero
- Forn Ca'n Nadal
- Supermercat Ca'n Sion
- Estanc Ca'n Mitxo
- Autoservici Ca'n Verdera
- Autoservici Es Campanar
- Estanc Ca'n Pomar
- Impremta Roig
- Foto-Cine Vidal
- Impremta Adrover
- Forn Ca'n Vadell
- Ca'n Joan Rotger
- Granja Ses Voltes
- Ca S'Esparter
- Merceria Aina Fullana
- Forn de Ca'n Pere
- Estanc Ca'n Mosset

SA RÀPITA

- Supermercat Brisas
- Colmado Puigserver
- Estanc Bris

COLÒNIA DE SANT JORDI

- Forn Ca'n Nadal

LLUCMAJOR

- S'Àmfora

FELANITX

- Impremta Ramon Lull

SES SALINES

- Papereria-Copisteria Can Nova

PALMA DE MALLORCA

- Llibreria Jaume del Montsó
(Galeria Comercial "Els Geranis")

PER QUÈ TENIM TANTES PORS? (3^a i darrera part)

Aquella tendència nostra, que comentava al darrer article, a aferrar-nos tant i tant a les coses materials i a la qual tenim tanta de tirada és com nedar contra corrent.

És, de fet, lluitar contra la Llei elemental de les modificacions i dels canvis que existeix dins tot l'Univers i que regeix les evolucions de les persones i de les coses.

Vegem ara com és possible superar aquell estat espiritual errat i viure en harmonia amb nosaltres mateixos. Quan desenrotllem la nostra consciència i aquesta creixi, anirem veient a poc a poc el món exterior d'una manera diferent. En lloc de cercar coses enfora de nosaltres mateixos i a continuació sentir la por de perdre-les, aprendrem de relacionar-nos amb més independència amb les persones i amb les coses materials. Aprendrem d'apreciar la bellesa i l'alegria que aquest nou estat ens aporta, però sense fer-nos-en dependents.

Clementina Clara.

La única persona lliure de pors és aquella que, a poc a poc, s'ha alliberat de les seves metes i ideals falsos. I aquesta persona es temerà que el món exterior no li pot donar alegria permanentment. Que aquest tipus d'alegria o de satisfacció sempre s'acaba, que és temporal i que allà on hi ha aquesta alegria o satisfacció compareix simultàniament un patiment o un dolor més o menys intens. Una cosa va amb l'altra. **Però aquella part de la nostra existència que és essencial, el nostre esser vertader, aquest no el podem perdre mai!**

Si dirigim la nostra atenció, encara que només sigui una estoneta cada dia, a aquesta part **interior nostra**, si allà cercàssim l'alegria i la satisfacció, trobaríem una font de felicitat que ens acompanyaria constantment, perquè aquesta zona del nostre organisme forma part intrínseca del nostre interior espiritual. Ens alliberaríem de pors si entenguéssim que aquesta part **no es troba en el món exterior**, fora de nosaltres, **sinó dins nosaltres mateixos!**

Quan descobrirem aquesta noció diferent de cadascú de nosaltres haurem creat una nova relació amb tothom i amb tot el que ens envolta. Serem capaços d'acceptar els altres amb alegria i tot el que ens surti al nostre camí. Veurem i comprendrem que tot allò que experimentam durant aquesta existència ens serveix de lliçó. Veurem el sentit de tot, bo i dolent, i això ens ajudarà en el camí de la nostra evolució. Les persones que tractam normalment existeixen i són al nostre voltant per participar de la nostra **alegria**. Ja no sentirem la dependència de persones o coses. . .

I així com un arbre deixa caure els seus fruits, nosaltres ens independitzarem d'aquella persona o d'aquella cosa en el seu moment just, quan hagi arribat l'hora adequada i quan el temps sigui madur. . .

Sempre que ens aferram a qualche persona o a qualche cosa sentim una limitació que ens produeix mal i tristor psíquicament. Aquesta sensació és comparable al malestar físic que experimentam quan, en lloc d'estar ben relaxats, ens sentim dominats per preocupacions, pensaments negatius i qualsevol cosa que ens pugui crear tensió. I aquestes tensions són sempre processos de limitació, física o mental. El fet d'estar en tensió i tenir por és senyal que passa qualche cosa anormal dins la nostra vida emocional. És el mateix que succeeix amb molts de mals físics, que realment tenen un origen

psíquic i no físic.

Les tensions i les pors ens mostren que estam massa aferrats a les persones i a les coses. Tot d'una que ens desprem d'una part d'aquestes dependències, així com de la tendència a voler posseir en general, ens sentirem molt millor. I així haurem descobert un dels més grans secrets de la vida, el secret de l'alegria i de la felicitat. I si amollam coses o dependències personals, sentim automàticament una nova sensació d'estar oberts, de florir i d'entrar dins un immens espai de noves sensacions.

Interiorment ens fa por amollar o abandonar aquestes dependències. Però si tenguéssim el coratge de fer-ho, descobriríem que hi hem sortit guanyant. I molt més del que hauríem abandonat. Sigui quin sigui el grau de desprendiment, sempre ens aportarà una collita rica i inesperada.

D'esquerra a dreta i de damunt a abaix

FOTO: J. AMER

- 1.- Joan Vidal
- 2.- Jaume Vidal (Beca)
- 3.- Cosme Garcias (de ses Tanques)
- 4.- Miquel (des Bar Campos)
- 5.- Toni Alzinas (Rostit)
- 6.- Biel (Electricista des Balear)
- 7.- Biel Lladó Vanrell
- 8.- Joan Mesquida Garí
- 9.- Miquel Perelló Porquer
- 10.- Julià Porquer
- 11.- Tromeu Prohens (Nina)
- 12.- Joan (Trompa)
- 13.- Franc (de Ca'n Torrer)
- 14.- Andreu Ollers
- 15.- Tomàs Alcaraz Martínez

- 16.- Damià Obrador (Coent)
- 17.- Toni Soler Vanrell
- 18.- D. Pedro Ponsetí
- 19.- Toni Soler Mesquida

TOT EN VIATGES

Carrer Plaça, 24 • Tel. 65.28.65 • Fax. 65.26.69

EL CAVA

El cava és un tipus de vi espumós (cal no confondre'l amb el vi gasificat: en aquest el gas s'incorpora artificialment, mentre que en el cava és fruit d'un procés de fermentació). Aquests vins es coneixen de temps enrera; Francesc Eiximenis els anomenava «vins formigulejants» (1.340), i Anselm Turmeda (1.352) els qualificava de «vins subtils». No només els coneixien al nostre País; a França, concretament en la regió de «la Champagne», també en tenien coneixement.

El problema d'aquests vins era que les bombolles produïdes a la segona fermentació feien esclatar les botelles provocant nombrosos accidents. La solució la trobà un monjo benedictí, nascut a la regió de la Champagne en el segle XVII. En lloc d'eliminar les bombolles el que calia era conservar-les i magnificar-les, per això dissenyà una botella especial (igual a les emprades ara) de vidre gruixat, i la tapà amb un suro cònic invertit. Dom Perignon, que així nomia l'il·lustre vinater, va provar d'afegir sucre per tal de fer més o menys dolça la beguda. La idea funcionà magníficament. Acabava de néixer el «Champagne».

Els importants descobriments del monjo benedictí no arribaren al nostre país fins a mitjan segle XIX. Fou a Catalunya on Josep Raventós (de Codorniu) l'any 1870, emprant el mètode francès (dit «champenoise» autòcton, darrerament anomenat Cava. Ja que la paraula «Champagne» es reserva per aquells vins espumosos de les mateixes característiques que el cava però produïts a la regió francesa de La Champagne.

ELABORACIÓ DEL CAVA

El most del qui sortirà el cava, té una primera fermentació dins un cup, avui substituït per dipòsits d'acer inoxidable que permeten un control més exhaustiu de les variacions tèrmiques. Una vegada produïda aquesta primera fermentació el líquid s'embotella, s'hi afegeix sucre i es deposita dins la cava; aquí comença la segona fermentació que produirà les bombolles i uns baixos que hauran d'esser eliminats per evitar el mal gust i pèrdua de netedat del líquid. A fi d'eliminar-los es fan girar les botelles, al mateix temps que es van inclinant fins arribar a tenir-les totalment verticals amb el tap a baix.

Una vegada les botelles estan en aquesta posició i culminat el procés, es procedeix a destapar-les, treure els baixos (que surten per la pròpia pressió del líquid), posar-hi un xarop format pel vi més sucre de canya segons la dolçor que vulguin, i tornar-les tapar. Les botelles tapades de nou —operació que requereix agudesia i manya— es tornen a la cava, on hi han d'estar com a mínim un mes abans de treure-les a la venda.

Segons la legislació espanyola, les botelles han d'estar almanco nou mesos dins la cava abans de poder vendre-les. Els vins obtinguts per aquest mètode són els únics que poden dur la denominació de Cava.

TIPUS DE CAVA

La quantitat de sucre que s'afegeix és el que determina els

FOTO: Antònia Silijar

— Les quatre guanyadores del sorteig dels plats de la 1ª Setmana de Cuina Mallorquina.

diferents tipus de cava:

Dolç.- Més de 50 grams de sucre per litre.

Semi.- Entre 30 i 50 grams de sucre per litre.

Sec.- Entre 20 i 30 grams de sucre per litre.

Brut.- Manco de 20 grams de sucre per litre.

Brut Nature.- Aquell al qual no s'afegeix gens de sucre.

Quin d'ells és més bo? No tenim resposta objectiva; si el sec és correcte per als marises o aperitius, el dolç és millor per a les postres. Lo que sí podem afirmar és que el Brut Nature, cava sense aditament és aquell que millor permet conèixer la qualitat, a més d'esser el més versàtil i, per tant, combinable amb tot.

CONSELLS PER UN BON BEURE CAVA

Els ortodoxos del cava, aconsellen que es begui en copa alta i prima, que anomenen copa flauta. Fins fa ben poc les copes que es creien ideals eren abombades però pareix ésser que les altes que avui recomanen no deixen fugir les bombolles i l'aroma tan aviat com les baixes. Cal afegir que les copes han d'esser de vidre o millor encara cristall, fi i transparent a fi de poder observar el color de l'espumós vi.

Parlant de la temperatura en què ha de servir-se un cava podem seguir la norma que quan més dolç, més fred. Un Brut Nature es pot servir fins i tot a temperatura ambient, però en termes generals, aquesta ha d'oscil·lar entre vuit i sis graus. Per refredar-lo no el fiqueu mai en el congelador i evitau remenar-lo si el teniu dins una xampanyera amb gel, val més esperar deu minuts: el paladar ho agrairà.

El cava no torna millor guardant-lo molt de temps a les cases particulars, ben al contrari, es poden trobar amb una sorpresa desagradable si se'ns ha passat. No heu d'oblidar que quan la botella surt de la cava està en el millor moment per ésser degustada. Si l'heu de guardar temporalment procurau mantenir la botella en posició horitzontal, mai vertical, ja que en aquest cas el suro s'asseca i el cava perd les bombolles que tants d'esforços han costat produir.

Acabam amb una cita del gran gastrònom Xavier Domingo: «El Cava es l'únic vi que es pot beure (i fins i tot s'ha de beure) a totes hores del dia i de la nit. No hi ha res millor per l'esmorçar, per beure a mitjan dematí, per aperitiu, per acompanyar el dinar, de postre, a l'horabaixa i a la nit, a qualsevol moment un bon Cava és la beguda més sana i apropiada. Però per favor, beveu-lo tot sol. No hi afegiu alcohol.

Redacció.

LES RECEPTES DEL MES

Albergínies farcides de rap

per Margalida Alemany

Ingredients:

- 6 albergínies
- 400 grs. de rap
- 4 xarlotes (cebres petites)
- 1 ou
- 2 alls
- formatge
- mantequilla
- un poquet d'aigua
- sal
- pebre bo

Preparació:

Fregiu les albergínies i buidau-les. Sofregiu les xarlotes i els alls. Afegiu-hi el rap capolat. Remanau-ho un poc i sssassonau-ho amb la sal i el pebre bo. Afegiu-hi la nata i l'ou. Ompliu les albergínies. Col.locaules damunt una llauna un poc untada de mantega. Posau-la dins el forn. S'hi posa un poc de mantega i formatge rallat.

Ensalada de meló i formatge

per Margalida Alemany

Ingredients:

- 4 tomàtiques madures
- 1 meló
- 1 pastanaga
- 200 grs. de formatge Gruyère
- un parell de brotets de créixens («berros»)
- un brotet de «eneldo»
- un parell de fulles de menta
- 1 cullerada de vinagre de vi blanc
- 1 cullerada de suc de llimona
- 5 cullerades d'oli d'oliva
- sal
- pebre bo

Preparació:

Tallau les tomàtiques a grells. Pelau la pastanaga. Tallau el meló a daus i el formatge i la pastanaga a bastonets. Picau les herbes (reservau unes quantes fulletes per decorar).

Feis una vinagreta amb el vinagre, el suc de llimona, la sal, el pebre bo i l'oli. Remanau-ho un poc i mesclau-ho tot.

NOTA DE REDACCIÓ

Per error d'impremta, el mes passat no va sortir el nom del autor de la recepta FIDEUÀ DE GANDIA. És n'Antònia Pinya i Florit.

Mandarines gelades

per Margalida Alemany

Ingredients:

- 8 ò 10 mandarines
- suc de 3 llimones
- 2 copes de cointreau
- sucre al gust
- 2 blancs d'ou a punt de neu

Preparació:

Buidau les mandarines sense rompre la pell ni deformar-les. Congelau les clovelles i les tapadores, amb el turmix capolau tots els ingredients. Barrejau-ho i passa-ho pel colador xinès. Gelau-ho. Afegiu a lo darrer els blancs d'ou. Ompliu les mandarines i tornau-les congelar. Serviu-les amb la seva pròpia tapadora.

Bàrbara Monserrat.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

JOSEP LLUÍS BONET, CINTURÓ MARRÓ, SUBCAMPIÓ DE LES BALEARS DE KARATE EN LA CATEGORIA CADET, representant el Gimnàs S'Elàstic de Campos.

Així és, en Josep Lluís Bonet i Amor, «Sito» per els amics, cinturó marró (anterior al negre) de Karate, i nascut a Campos el 14 de març de l'any 1974, és el flamant subcampió de les Balears de karate en la categoria cadet. Després de participar en el Campionat de Mallorca, celebrat al poliesportiu de Calvià el 9 de Novembre passat, on va aconseguir també el segon lloc, aleshores, i gràcies a aquest segon lloc, va disputar el Campionat de les Balears. En aquesta competició, disputada a Eivissa el 24 de Novembre —al poliesportiu Insular— el nostre paísà «Sito», en una molt destacada actuació, va aconseguir el subcampionat.

Ens vàrem posar en contacte amb ell i el seu preparador, en Josep del Pozo, per mantenir aquesta entrevista, feta en el mateix lloc d'entrenament, al Gimnàs S'Elàstic.

— **Quan vares començar a practicar el karate?**

— Vaig començar als 8 anys, a l'antic gimnàs Kiosaku. El meu entrenador era en Miquel Monserrat, durant dos anys, després vaig començar a entrenar amb en Pep. D'això ja fa sis anys, tres anys al Kiosaku i tres més a S'Elàstic.

— **Abans d'aquest Campionat de Mallorca i del Campionat de les Balears, havies participat a altres competicions?**

— No, la primera vegada que participava en un campionat va ser el Campionat de Mallorca, per tant, el Campionat de les Balears era la segona vegada que competia.

— **Vares ser tu, Pep, qui va animar en «Sito» a participar en aquest campionat o ell ja estava suficientment animat?**

— Bé, supos que vaig influir un poc en la seva decisió, ja que me demanà consell i jo li vaig dir que hi anàs. Jo pensava, millor dit, pens, que en «Sito» té molt bones qualitats —tant físiques

com tècniques— i que no era una utopia pensar en un bon resultat, encara que no esperàvem aquest subcampionat.

— Jo tenia ganes de competir, més que res per veure què era això d'anar a un campionat, encara que trobava que per començar era una mica fort començar amb un Campionat de Mallorca. Entre les meves ganes i els ànims d'en Pep me varen fer decidir a anar-hi.

— **Te vares preparar molt per anar a aquest campionat?**

— El que passa és que, normalment, m'entrén molt. Els meus entrenaments són els dilluns, dimecres i divendres durant tres hores i, a més a més, els dimarts i els dijous, de vegades, també m'entrén. A part d'això a ca meva també practico un poc.

— La veritat és que vàrem intensificar els entrenaments. Vàrem realitzar més entrenaments encaminats a una millor preparació; vàrem practicar més les tècniques del combat de cara al campionat.

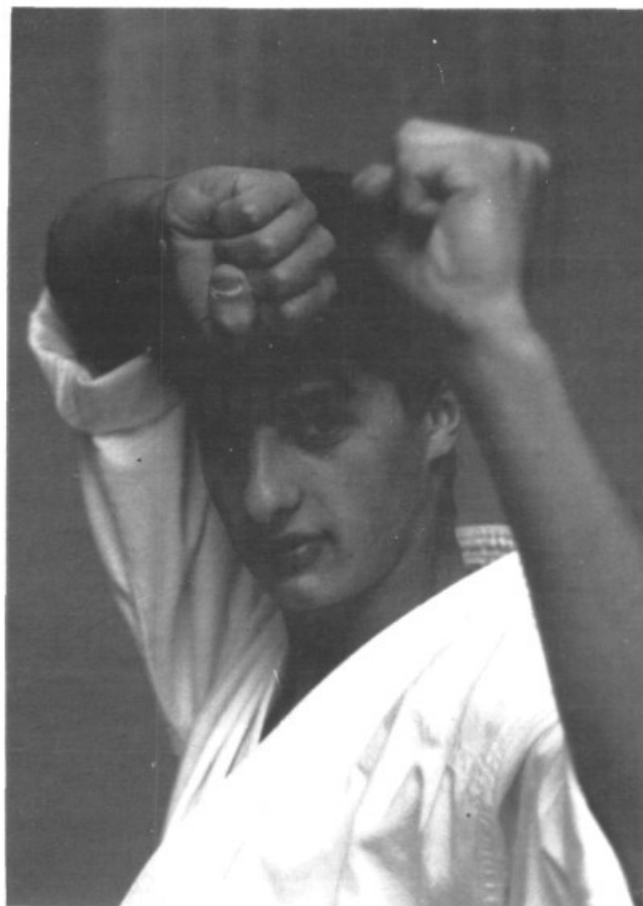

FOTO: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

— **Va ser molt difícil guanyar aquest subcampionat?**

— La veritat es que va ser

relativament fàcil. Apart del que me va guanyar, en García, que era el mateix que me va guanyar al Campionat de

Mallorca, tots els combats varen ser fàcils. Pot ser Romero, a les semifinals, fós el més difícil contrincant dels combats que vaig guanyar.

— Jo, que era allà amb ell, ho vaig passar molt malament. Tots els combats els començava perdent, per llavors remuntar el combat. Curiosament, l'únic combat que va començar guanyant va ser el que llavors perdria.

— Això vol dir que el campionat no era d'un alt nivell?

— No, ni molt manco, més bé al contrari. Els competidors eren d'un alt nivell, el que passa és que en «Sito» va ser molt millor que els seus contrincants.

Els combats i resultats d'aquest campionat són els següents:

Moyà-Bonet: 3—7 (5 wazaaris i 1 ippon). Guanyat per punts abans de temps.

López-Bonet: 2—4 (4 wazaaris)

Romero-Bonet: 4—6 (4 wazaaris i 1 ippon). Guanyat per punts abans de temps.

FINAL: Josep Mª García-Bonet: 3—2 (2 wazaaris) amb

FOTO: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

uns parcials de: 0-1, 1-1, 1-2, 2-2. Arribant amb aquest resultat al final del combat. En aquesta situació el combat s'allargà fins que un dels dos competidors aconseguí marcar el contrincant. I aquí, gràcies a la seva veterania, en García tocava primer a en «Sito». De totes maneres, aquest resultat demostra, el que va patir en García per guanyar a en «Sito».

A en «Sito» l'espera un futur molt bo dins el karate. Per començar, els propers dies 20, 21 i 22 de desembre anirà concentrat amb la Selecció Balear. Aquesta concentració serà una preselecció per elegir els karateques que aniran al Campionat d'Espanya.

També, en Pep, va aconseguir aprovar els exàmens de cinturó negre 2on. Dan, el 22 de Setembre passat.

IPPON: Cop executat perfectament o de molta dificultat tècnica.

WAZAARI: Cop menys difícil o realitzat menys perfectament.

Molta sort a tots dos i gràcies.

Josep Antoni Sala i Toral.

Jaume Lladó.

L'únic representant del Club Foment d'Escacs de Campos al Campionat de Mallorca Individual d'aquesta temporada ha estat en Francesc Pomar.

De nou partides disputades, en Francesc en va guanyar cinc, en va entaular

dues i en va perdre altres dues, el que li va suposar fer-se amb sis dels nou punts disputats amb el que es pot considerar una bona actuació del jugador campaner, número u del club la passada temporada i número dos d'aquesta, que va quedar el vint-i-nou a la classificació del campionat, al qual hi participaven 221 escaquistes de totes les Illes Balears.

ESCACS

En Francesc Pomar fa sis punts de nou al Campionat de Mallorca.

ATLETISME

El cross escolar va anar molt bé, amb una participació no tan gran com la dels altres anys, ja que com el nom indica era comarcal, i hi vengueren atletes de Porreres, Inca i altres pobles.

Per nosaltres, radioafccionats, APAs i quasi tots els directius de Migjorn varen complir. Així mateix a l'hora de les competicions desapareix molta de gent, però és normal, ja que tothom vol veure les carreres. Com sempre el nerviosisme dels que manen va fer que la primera carrera sortís abans que el circuit estàs controlat.

Els resultats foren els següents:

Iniciació femenina

1ra. Mariana Campillo	C.A. Olimpo
5na. Inès Lladó	Patronat Campos-Migjorn

Iniciació masculina

1er. Guillem Vaquer	Porreres
8è. Jaume Rigo	Patronat Campos-Migjorn

Benjamí femení

1ra. Antònia Oliver	Atletisme, Lluçmajor
8na. Rosa M ^a Prohens	Patronat Campos-Migjorn
11na. M ^a Magdalena Mas	Patronat Campos-Migjorn

Benjamí masculí

1er. Joan Gual	Atletisme Lluçmajor
9è. Miquel Coll	Patronat Campos-Migjorn
10è. Joan Llompart	Patronat Campos-Migjorn

Aleví femení

1ra. Antònia García	Patronat Campos-Migjorn
14na. M ^a Pilar Marín	Patronat Campos-Migjorn
18na. M ^a Pilar Martín	Patronat Campos-Migjorn

Aleví masculí

1er. Jaume Quetglas	Atletisme Lluçmajor
2on. Bartomeu Obrador	Patronat Campos-Migjorn
12è. Bartomeu Llompart	Patronat Campos-Migjorn

Infantil femení

1ra. Catalina Oliver	Atletisme Lluçmajor
10na. Joana M ^a Moll	Patronat Campos-Migjorn
13na. Francisca M ^a Barceló	Patronat Campos-Migjorn
21na. Miquela Verdera	Patronat Campos-Migjorn

Infantil masculí

1er. Miquel Mesquida	Atletisme Palma
10è. Gabriel Sastre	Patronat Campos-Migjorn
18è. Jaume Cantallops	Patronat Campos-Migjorn
19è. Bartomeu Rigo	Patronat Campos-Migjorn

Cadete femení

1ra. Sebastiana Llabrés	Olimpo Inca
2na. Joana M ^a Barceló	Patronat Campos-Migjorn

Cadete masculí

1er. Joan Quintana	Atletisme Lluçmajor
------------------------------	---------------------

El dia següent, diumenge 22, Cross federat, una altre pallissa per els organitzadors. Gran participació, grans carreres i un gran èxit per tots nosaltres, llàstima que, com sempre, pocs espectadors, sort que els ciutadans de Sa Ràpita, aquests sí, es col·locaren damunt la incomparable terrassa del restaurant del Club Nàutic i segur que passaren un matí, a recés del vent, bastant agradable.

Com sempre, hem de donar les gràcies als radioafccionats, que fan una feina admirable (aquests no desapareixen) als forestals, que esperam que no tinguin res a dir, i també al patronat municipal que sense ell no es podria fer quasi res.

Segueix ☞

Els resultats foren:

Veterans masculí

1er. Emilio de la Cámara Atletisme Palma

Senior masculí

1er. Manuel Muñoz Atletisme Palma

Promeses masculí

1er. Mateu Cañellas Colònia Pollença

Promeses femení

1ra. Soledad Mateos

Sènior femení

1ra. Felisa López Atletisme Palma

Júnior masculí

1er. Antoni Mesquida Atletisme Palma

Junior femení

1ra. Tamsim C. Wright Atletisme Joan Capó-Palma

Després de la brillant carrera de l'internacional Mateu Cañellas, li vàrem fer-li una breu entrevista

— **Mateu, que t'ha paregut el circuit?**

— Un paisatge natural amb molts d'arbres, arena, un poc dur i pesat, he acabat amb les cames fetes figa.

— **Que significa aquest cross pels teus plans aquesta temporada?**

— És un test per saber com estic respecte de l'any passat, que al vaig córrer a la categoria Júnior i em vaig trobar molt bé.

— **Quants d'anys ha corregut el cross terra, mar i pins?**

— Quatre, un com a Cadet, dos de Júnior i aquest com a Promesa, tots amb el Colònia Pollença. Només he faltat a aquesta cita obligada del meu calendari anual l'any que vaig esser seleccionat Junior a Venta de Baños, on vaig quedar 15è, era el meu primer any de Júnior.

— **Quantes competicions has fet ja en aquesta recent temporada?**

— Aquesta és la primera.

— **Que t'han paregut els teus rivals?**

— No els coneixia molt, era la primera vegada que m'enfrontava a ells. Al principi he pensat que m'oferirien molta resistència però llavors he vist que no.

— **Has trobat a faltar en Toni Peña?**

— Sí, entrenam els rodatges junts i hauria estat bé fer aquest cross tot dos.

— **La teva pròxima competició?**

— El 800 ml del campionat de clubs, dia 11 de gener amb el meu club el Colònia Pollença.

Moltes gràcies, Mateu, esperam que aquesta temporada et vagi tan bé com la passada, i aprofitam per donar-te l'enhorabona personalment, pel campionat d'Europa.

Maria Baron.

CANVI DE DADES CURS DE FOTOGRAFIA

**El termini d'inscripció per el curs de
FOTOGRAFIA és dia 4 de febrer**

(el CURS començarà aquest dia i acabarà dia 31 de Març)

ESCACS

Vè TORNEIG JUVENIL DE NADAL

Damià A. Verger.

FOTO: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

Els passats dies 24, 27, 30 i 31 de desembre i 2 i 3 de gener es va disputar el Vè Torneig Juvenil de Nadal al Bar Ca'n Nina. La participació va ser alta, amb 23 participants, encara que al principi n'hi havia 27 d'inscrits. La classificació va ser la següent: a la categoria de Benjamins va guanyar en Biel Mas amb 4 punts, seguit en segon i tercer lloc respectivament per n'Antoni Adrover i en Josep Ramis empatats a 3 punts. El guanyador i únic participant Aleví va ser en Miquel Nigorra, amb 3 punts. A la

categoria d'Infantils va vèncer en Maties Coll amb 4 punts, seguit en segon i en tercer lloc respectivament pe'n Francesc Barceló i en Cosme Garcias empatats a 3 punts. A la categoria de Cadets el guanyador va ser en Miquel Mulet amb 5 punts, seguit en segon i tercer lloc per en Joan Oliver i en Joan G. Vidal empatats a 4 punts. A la categoria Juvenil va guanyar en Damià Verger, empatat amb el segon classificat, n'Antoni Burguera, a 5 punts. La tercera posició l'aconseguí en Francesc X. González,

amb 4 punts. El campió a la classificació general va ser en Miquel Mulet, seguit p'en Damià Verger i n'Antoni Burguera, tots tres amb 5 punts aconseguits de les sis partides disputades.

Dilluns dia 6 es van organitzar unes simultànies entre tots, a càrrec d'en Miquel Ollers, i es van entregar els premis als guanyadors. Esperem que la propera edició d'aquest torneig sigui tan animada o més que aquesta.

EL TROT INTERNACIONAL ARRIBA A CAMPOS DE LA MÀ D'EN TOMEU BURGUERA (Caganya). I D'EN GABRIEL ROIG (Ses Sitjoles)

El conegut mercader de bísties campaner Tomeu Burguera va prendre part a la subhasta del defenestrat hipòdrom eivissenc de Sant Rafel. Els propietaris d'aquest hipòdrom intentaren a començament d'estiu promocionar el trot realitzant un desplec desmesurat de forces i econòmic que va ésser impossible de mantenir. Per tal de fomentar les carreres de cavalls al trot s'importaren des de França un bon nombre de cavalls, tots ells amb uns importants orígens als seus pedigris. Una vegada que l'hipòdrom eivissenc donàs fallida, els cavalls es declararen en subhasta.

Per tal de participar a l'esmentada subhasta i adquirir els valorats animals de carreres, en Tomeu Burguera juntament amb un altre conegut mercader de

Manacor, és desplaçaren a Eivissa. Les negociacions, segons explicà en Tomeu foren dures i en alguns moments tenses, però al cap i a la fi aconseguiren l'objectiu marcat. Adquiriren 13 cavalls de raça trotona de les millors sangs de França. 3 d'aquests cavalls es troben a Campos a les instal·lacions del Club Hípic Campos i son n'UBA VIVE filla del semental Jibilo i de Nauba Vive, URKI FIVE-LLEAU per Mage de Bellouet i Moceta i SKANDIDU VERGER fill del campió internacional Kandi i d'Elsa de Verger. Aquest darrer cavall és un dels animals de carreres amb més important historial esportiu que s'han importat a Mallorca. És un cavall que va prendre part a importants carreres a França i com nota important cal esmentar que totes les

revistes especialitzades de l'Estat francès el destaquen com un bon cavall de carreres com també així ho diu el seu registre 1,16, velocitat de campions. Els cavalls es troben en fase d'acoplament, si bé els dos primers ja han debutat als hipòdroms mallorquins menats per en Gabriel Mas (Gasparet) i en Tomàs Serra (Banyat) fent unes destacades actuacions.

En el moment de tancar l'edició de RESSÒ ens adonam de la notícia de que un altre cavall de carreres francès arribà a Campos. És tracta d'un cavall negre que sembla tenir un físic, historial i orígens per donar molt bon resultat al seu propietari. El cavall nom RAPALLO i es propietat de'n Gabriel Roig (de Ses Sitjoles).

Miquel Adrover i Monserrat.

BÀSQUET

Aquest mes seré breu, ja que amb tot el truí de les festes m'he despistat i no he pogut aconseguir tots els resultats, així que no en donaré cap.

Mini femení

Només han disputat dos partits, ambdós a fora, i aconseguiren una victòria sense excessius problemes dins Santa Maria.

Infantil femení

Aquest mes han jugat tres partits sense aconseguir cap victòria, però destacant la derrota per només quatre punts contra la Porciúncula, en un partit en què la mala sort i la inexperiència feren impossible aconseguir una victòria davant una afició que ha estat la més nombrosa que s'ha vist enguany, i possiblement les darreres temporades, dins Campos.

Cadet masculí

Aquest equip que darrerament ja havia mostrat una petita millorança en el seu joc va aconseguir la seva primera victòria en el partit que disputaren dins Campos contra la Salle «B».

Junior masculí

Aquest equip tampoc no ha aconseguit cap victòria en els tres partits disputats. S'ha de dir que en el partit que disputaren a Campos contra l'Impremta Bahía es pot considerar un resultat «bo». Contra el Prohaci «Es Patronat» perderen de més de cent en un partit on només jugaren cinc jugadors i l'entrenador, ja que, després de visitar dues pistes de joc on els havien dit que es disputava el partit i no trobar l'altre equip, decidiren tornar a Campos, però un dels dos cotxes es perdé i es va topa amb la pista de joc i després d'esperar l'altre cotxe hagueren de començar el partit només amb cinc jugadors, sense entrenador ni fitxes.

Sènior masculí

Aquest equip no ha descansat fins a la jornada del dissabte dels Reis. Han guanyat un partit dins Pollença i n'han perdut un dins Esporles en el qual a la fi del partit hi va haver problemes amb l'àrbitre que s'endugué les fitxes de dos jugadors companers als quals no se'ls posà cap sanció per les seves amenaces. Els dos partits disputats a Campos acabaren amb victòria per l'equip camperer però en el partit contra el Puigpunyent el pèssim arbitratge feu que el públic s'enfadàs i al llarg del partit es dirigís a l'àrbitre de mala manera, el qual els va contestar un parell de vegades, fins que faltant quatre minuts per acabar el partit, un espectador l'insultà d'una manera excessivament forta. L'àrbitre, pel que sabem, es va limitar, un cop acabat el partit, a advertir el delegat de camp «que contios como estos os van a cerrar el campo» i seguí demostrant una prepotència idiota i absoluta.

Bé, ja per acabar, vull dir que l'àrbitre tenia raó respecte al comportament del públic, però, i això és molt trist, en general el públic tenia raó en les seves protestes.

Esperant que les festes hagin anat bé i que els Reis ens duguin bons resultats i ÀRBITRES COMPETENTS, per aquest any 1992 vos dic adéu.

Miquel Oliver i Bauçà.

FORA DE BANDA

per Josep Antoni Sala Toral

Hola! Com estau? Esper que bé. Que tal les festes nadalenques? i els Reis com s'han comportat? Esper que tot vos hagi anat bé. Motius diversos varen fer impossible que aquesta secció sortís en el darrer número de RESSÒ, per això deman que em perdoneu i promet fer els possibles perquè això no torni passar.

Començarem xerrant del Campos de Preferent, ja que ha canviat d'entrenador. Així és, en Toni Prohens no ha acabat la temporada. Els motius? Evidentment, els resultats. Els resultats, una vegada més, varen fer que, després del partit contra l'Alaró en Toni presentàs la seva dimissió. Això també té un altre nom, estimació per un club i a uns colors. En Toni quan va veure que no podia treure el Campos endavant va dimitir per no ser un obstacle en la salvació de l'equip, i això és molt d'agrair i s'ha de reconèixer a en Toni el seu detall.

Tot això la directiva, sense badar gens, el dimarts següent al partit anomenat presentava el nou entrenador als jugadors, es tractava d'en Francesc Solera. Aquest home jove, només té 35 anys, amb un gran futur per davant, havia entrenat al CIDE, Alcúdia i Rotlet entre d'altres. He dit abans que té un gran futur, ja que només està pendent d'una assignatura per aprovar el títol d'entrenador nacional. El canvi ja ha produït l'efecte esperat i els resultats en els darrers partits han estat bastant bons. Esperem que les coses segueixin així i el Campos pugui conservar una categoria que té molt guanyada, tant per potencial de plantilla com per historial de club.

Els que no tenen cap problema d'aquest tipus són els Benjamins. Aquests al.lots, entrenats pe'n Miquel Rigo i n'Emili Cayuela, realitzen una temporada realment espectacular. Estan col.locats en 2na. posició del seu grup, només superats per Manacor Porto Cristo, amb 14 partits jugats, 12 de guanyats, 2 d'empatats, 0 de perduts, amb 74 gols a favor, 6 en contra i 26 punts. De 28 punts possibles n'han aconseguit 26. Una estadística realment impressionant. Seguiu així, al.lots, que el futur del futbol camperer està en les vostres mans.

Els altres equips —Infantils, Cadets i Juvenils— no realitzen una temporada tan bona com els petits, els seus resultats no són tan bons però, pensau que l'important és aprendre a jugar i passar gust de fer-ho, així els resultats, els bons resultats, vindran tot sols.

Canviant d'esport, xerrem de físico-culturisme, sí, heu llegit bé, físico-culturisme; idò aquest esport poc arrelat, encara, dins Campos però que té els seus seguidors, començarà a ser molt famós aviat, ja que dos companers, perdó un camperer i una camperera, s'estan preparant per presentar-se al pròxim campionat de les Balears que se celebrarà el proper estiu. Els dos companers són na Magdalena Mora i en Francesc Arcas, i encara que ells diuen que és molt difícil, jo pens que tenen moltes possibilitats. Sigui quin sigui el resultat, no vos desanimeu i seguiu entrenant que, més tard o més prest surten els fruits del vostre esforç. Ànim.

Xerrant ara de futbol-sala només he de dir dues coses: la primera, que l'equip AQUARIUS pareix que ha començat bastant bé el campionat, han perdut qualche partit per la seva inexperiència però, poc a poc aniran a més. Tots esperam el seu ascens.

De l'equip FORMATGES PIRIS-SA CANOVA hem de dir que les coses no varen sortir així com esperàvem i haurem de jugar el play-off per evitar el descens. Personalment pens que no hi haurà cap tipus de problema per conservar la categoria.

Per acabar vull donar les gràcies al C.D. de Pesca Campos i al Gimnàs S'Elàstic per les seves felicitacions nadalenques, en nom de tot l'equip d'esports de RESSÒ, moltes gràcies. I a tots vosaltres, lectors, que tingueu un bon any i que tots els vostres desitjos es vegin complits. Amb retard, però MOLTS D'ANYS a tots.

Sa Canova

**UN NOM DE PRESTIGI
EN LA CUINA MALLORQUINA,
ELS OFEREIX DES D'ARA
ELS SEUS DOS RESTAURANTS:**

Restaurant

Sa Canova

Ronda Estació, 18

CUINA TRADICIONAL

Especialitats:

- Sopes Mallorquines
- Cassola
- Cabrit Rostit
- Conill amb ceba i caragols
- Etc.

Restaurant

Sa Canova

Nunyo Sans, 27

CUINA RÀPIDA

Especialitats:

- Pizzas, Hamburgueses
- Pinxos, Paelles
- Frit Mallorquí, i tot tipus de plats ràpids.

Sa Canova

SEMPRE QUALITAT

Tel. 65.02.10
CAMPOS

